

გაზეთი ბეჭდის, „ვერსი“ ერთი

ვერსი

ფასი 50 თეთრი



ორშაბათი

№10 (1036) 30 იანვარი - 1 თებერვალი, 2015 წელი

ოთხშაბათი

პარასკევი

პრემიერის ახალი ინიციატივა –
სამინისტროების აუთონომიურ თანხებს
სარეზერვო ფონდში გადარიცხავენ



გვ. 2

როგორ აფასებს
ირაკლი ლარიბაშვილი დარის
გაუფასურებას და რა მოუწოდა
კონკურენციის სააგენტოს

ვის აწყობს ვადამდელი არჩევნები



ბიძინა ივანიშვილი: „ვადამდელ არჩევნებს, მე, პირადად, არ ვისურვებდი. ძალიან
მინდა, კანონის ფარგლებში ცხოვრებას მივეჩვიოთ, კონსტიტუციას მოვუსმინოთ
და ა.შ. ვადამდელი არჩევნების ჩატარების აუცილებლობასაც ვერ ვხედავ,
მაგრამ არაფერი უნდა გამოვირიცხოთ. თუ პროცესები ისე განვითარდა, რომ ამის
აუცილებლობა დადგება, ამაში არაფერი კატასტროფა არ არის. თუმცა ეს კარგი არ
იქნება და ჯობია, ყველაფერი კონსტიტუციურად განვითარდეს“

გვ. 3

TV3 და TV5 გაუწყობლობას
მარტივად დაიწყებენ

რომელ
ინვესტორებთან
აწარმოებს
მოდერნიზაციას
დადი ეგაძე და
როგორი იქნება TV3-ის კონცეფცია



გვ. 5

„სილიკონის
სკანდალი“
გრძელდება



გვ. 7

დაცუდია თუ არა საქართველო
უხარისხო იმპდანცებისგან

„ღუბინები“ მოკლდება, უდო-ს კომისია უქმდება, „ქარცხარი“
მოთავსების ვადა მსირღება – სვლილება 40 კანონში!



ვინ განიხილავს პაციენტების
ვადამდე გათავისუფლების საკითხს
უდო-ს გაუქმების შემდეგ

გვ. 4

„სოლიდარობის დასვა ნაგარტვა,
ახლა შვილის გარეშე მხოვებენ...“

საქართველოდან
გაძევებული
პაციენტის
აღსარება და
დაბრუნება
სამშობლოში



გვ. 6

პაციენტის ღლიური

ვაზაგაშვილის საქმის
სკანდალური სტანდარტია



გვ. 8-10

იბეჭდება უცვლელად „აფხაზეთის ხმის“ ნებართვით

პრემიერის ახალი ინიციატივა – სამინისტროების აუთონომიურ თანხებს სარეზერვო ფონდში გადაარსებენ

როგორ ფასებს ირავი ღარიბაშვიდი დარის გაუფასურებას და რა მოუწოდებს კონკურენციის სააგენტოს



მაია მიშელაძე

593-51-90-12

საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა, ირაკლი ღარიბაშვილმა, 29 იანვარს გამართულ მთავრობის სხდომაზე აღნიშნა, რომ 2015 წელი საკმაოდ რთული იქნება და მთავრობა გაათმავებელი მობილიზებით უნდა შეხედოს ამ გამოწვევებს. პრემიერ-მინისტრმა იმ ნეგატიურ პროცესებზეც ისაუბრა, რაც მსოფლიოში მიმდინარეობს და ეკონომიკურ გუნდს მიმართა, რომ ყოველი თვის დასაწყისში, მთავრობის სხდომაზე ბიუჯეტის შესრულების ანგარიში წარადგინონ.

ირაკლი ღარიბაშვილის განცხადებით, მთავრობის წევრებს ერთმანეთთან კომუნიკაციის პრობლემა არ აქვთ. ვიცე-პრემიერის, გიორგი კვიციანიშვილის ხელმძღვანელობით შექმნილია სამუშაო ჯგუფები, სადაც ბიუჯეტის ხარჯვით წაწილს დეტალურად იხილავენ. თუმცა პრემიერ-მინისტრმა მთავრობის წევრებს მიმართა, რომ სამინისტროების დიდი მობილიზება აუცილებელია. იმ შემთხვევაში, თუ რომელიმე უწყება, არგუმენტების გარეშე, თანხების ათვისებაზე ან ეფექტურად გახარჯვაზე ანგარიშს ვერ წარადგენს, ირაკლი ღარიბაშვილის ინიციატივით, ეს თანხები ფინანსთა მინისტრმა სარეზერვო ფონდში უნდა მიმართოს: „თუ რომელიმე უწყება არგუმენტების გარეშე, ვერ აითვისებს ან ვერ გახარჯავს თანხებს, ეს თანხები სარეზერვო ფონდში მიმართეთ. სხვა უწყებებისთვის და სხვა მიმართულებით გამოვიყენოთ მიზნობრივად. 2015 წელს, ძალიან მნიშვნელოვანი პროექტები გვაქვს დაგეგმილი. იქნება ეს ჰესების მშენებლობა, წარმოების წახალისება, ადგილობრივი წარმოების განვითარება, თუ სანარმოების მშენებლობა. კვე დამუშავებული გვაქვს რიგი პროექტები და ახლა აქტიურ კომუნიკაციას ვინწყებთ ბიზნესმენებთან, კომპანიებთან, რომლებიც დაინტერესებული იქნებიან რეგიონებში ინვესტიციების ჩადებით. რაც მთავარია, მთავრობამ და კერძო სექტორმა უნდა მოახერხოს, რომ ჩვენი, ერთობლივი ძალისხმევით, აქტიურად დავეინცხოთ ინვესტიციების ჩადება. რაც შეეხება ტურიზმს, გვინდა, თვის ბოლომდე დაინყოს ელექტრონული ვიზების გაშვება, რადგან ელექტრონული ვიზები გაამარტივებს ტურისტების შემოსვლას საქართველოში“.

საქართველოს ფინანსთა მინისტრმა, ნოდარ ხადურმა პრემიერ-მინისტრს დაუდასტურა, რომ, თუ რომელიმე უწყება თანხას ვერ აითვისებს, სარეზერვო ფონდში მიმართავს. მთავრობის სხდომაზე ხადურმა ბიუჯეტის შესრულების ანგარიში წარადგინა: „28 იანვრის საღამოს მდგომარეობით, ბიუჯეტში მობილიზებულია 519 000 000 ლარი ანუ ორი დღის განმავლობაში, გვემის შესასრულებლად 21 000 000 ლარი გვჭირდება. საშუალოდ, დღეში 30 000 000 ლარამდე გადასახადები შემოდის, რაც თავისთავად ცხადია, შარშანდელ მონაცემებს აღემატება. ვიზიარებ თქვენს მოსაზრებას, რომ ძალიან დამატებითი ნული გვექნება. შემოსავლების სამსახური, ზედმეტი ხელისგადაგრების პოლიტიკის გარეშე, ყველაფერს აკეთებს, რაც ძალიან კარგია და ბიუჯეტი სრულდება. შემდეგი თვის პირველ რიცხვებში, მთავრობის სხდომაზე, სამინისტროების მიხედვით, ბიუჯეტის ხარჯვის ანგარიშს წარმოვადგენ. თავისთავად ცხადია, რომ განსაკუთრებულ აქცენტს კაპიტალური ხარჯების შესრულებაზე გადავიტანო“.

საქართველოს მდგრადი განვითარებისა და ეკონომიკის მინისტრმა, ვიცე-პრემიერმა გიორგი კვიციანიშვილმა აღნიშნა, რომ იმ პირობებში, როდესაც ქვეყნის საგარეო კუთხით, არასახარბიელო ეკონომიკური ვითარებაა, საჯარო და კერძო სექტორებს შორის პარტნიორობას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს: „მართლაც, მნიშვნელოვანი კონსოლიდაცია მოგვიწევს, რათა ამ ეტაპზე, ფისკალური სტიმულირების, ასევე საჯარო და კერძო სექტორებს შორის სწორი პარტნიორობის მოძებნით, უარყოფითი საგარეო ეფექტების დაბალანსება შევძლოთ“.

საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა მთავრობის სხდომაზე საქართველოში არსებულ სანჯავის ფასებზეც ისაუბრა. ირაკლი ღარიბაშვილმა აღნიშნა, რომ მიუხედავად მსოფლიო ბაზარზე ნავთობის ფასის კლებისა, ჩვენს ქვეყანაში სანჯავის ფასი არ იკლებს. ამიტომ პრემიერ-მინისტრმა კიდევ ერთხელ მოუწოდა კონკურენციის სააგენტოს, რომ ნავთობპროდუქტების ბაზრის კვლევა განაგრძოს: „კითხვებს იწვევს ჩვენს ქვეყანაში სანჯავზე არსებული ფასი, რაც ნაკლებად ადეკვატურად ასახავს საერთაშორისო ბაზარზე ნავთობის ფასის კლებას. როგორც ყველასთვის ცნობილია, გასული წლის მეორე ნახევარში, მსოფლიო ბაზარზე, ნავთობის ფასის შემცირების მნიშვნელოვანი ტენდენცია დაინყო და დღევანდელი მდგომარეობით, დაახლოებით, 300%-იანი კლებაა“.

პრემიერ-მინისტრი ღარიბაშვილი გაუფასურების თემასაც შეეხო, რასაც პირდაპირ უკავშირებს საერთაშორისო მოვლენებს. მისი თქმით, მსოფლიოში, დოლარი სხვადასხვა ვალუტასთან მიმართებაში მყარდება და ირაკლი ღარიბაშვილმა მთავრობის წევრებს ყველა იმ ვალუტის კურსი გააცნო, რომლებიც დოლართან მიმართებაში გაუფასურდა. პრემიერ-მინისტრმა მთავრობის წევრებს მოუწოდა, მაქსიმალურად მეტი ინფორმაცია მიანოდონ საზოგადოებას, რათა პანიკის საფუძველი არ იყოს. მისი თქმით, ღარიბაშვილი გაუფასურება სამომავალში არ პროდუქტებზე ფასების მატებას არ გამოიწვევს: „ჩვენს ქვეყანაში განსაკუთრებული არაფერი ხდება, ეს არის მთელ მსოფლიოში მიმდინარე ტენდენციები. ამას კარგად ვაჩვენებთ და ახსნა სჭირდება. როდესაც საზოგადოებაში მსგავსი კითხვები არსებობს, მაქსიმალურად დროული რეაგირება სჭირდება. ჩვენს ქვეყანაში მცურავი გაცვლითი კურსია, რაც საქართველოს ეკონომიკისთვის ყველაზე ოპტიმალური რეჟიმია. საშუალო და გრძელვადიან პერიოდში, ჩვენი ქვეყნის ფინანსურ სტაბილურობას საფრთხე არ ემუქრება. კურსის გაუფასურების გამო კი ფასების მნიშვნელოვანი ზრდას არ უნდა ველოდეთ“.

პერსონალი

ოჯახში ძალადობის თემაზე პროკურორების ინტენსიური გადამზადება დაიწყო



საქართველოს პროკურატურა სასწავლო აქტივობებს გაერო-ს ერთობლივი პროგრამის „გენდერული თანასწორობის ხელშეწყობისთვის საქართველოში“ მხარდაჭერით ახორციელებს.

პირველ ეტაპზე ინტენსიურ პროფესიულ მომზადებას პროკურატურის სისტემიდან პოტენციური ტრენერები გაივლიან. სასწავლო პროცესს მონაწილე ბრიტანელი ექსპერტი ფრანჩესკა დელ მეზე უძღვება. ტრენინგის ფარგლებში განხილული იქნება სისხლის სამართლებრივი დევნის ისეთი მნიშვნელოვანი საკითხები, როგორცაა: დაზარალებულის დაკითხვა და მასთან კომუნიკაცია; მტკიცებულებათა მოპოვება და შეფასება. აქცენტი გაკეთდება საერთაშორისო სტანდარტებსა და პრაქტიკაზე. განხილულია სამართლებრივი ჩარჩო ქალთა უფლებების, ქალთა და გოგონათა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის შესახებ.

ტრენინგებს წინ უძღვოდა პროკურორების გამოკითხვა, რომელიც გაერო-ს ქალთა ორგანიზაციასთან თანამშრომლობით განხორციელდა და გამოვლინდა ამ მიმართულებით არსებული სუსტი და ძლიერი მხარეები, ძირითადი საშუალო მიმართულებები.

ოჯახში ძალადობის წინააღმდეგ ბრძოლა საქართველოს პროკურატურის ერთ-ერთ მთავარ პრიორიტეტს წარმოადგენს. პროკურორების სათანადო პროფესიული მომზადებისა და კვალიფიკაციის ამაღლების მიზნით სასწავლო აქტივობები მთელი წლის განმავლობაში დაგეგმილია და შედეგად მთელი ქვეყნის მასშტაბით აღნიშნული სპეციალიზაციით მომუშავე ყველა პროკურორი გადამზადდება. დაგეგმილ ტრენინგებზე თანამშრომელთა პროფესიულ განვითარებასთან ერთად, არსებული პრაქტიკა და აქტუალური საკითხები განიხილება.

„პირველი“



ევროსაბჭომ რუსეთის სანქციები კალაში დაბოვნა და აპრილამდე ხმის უფლებას ჩამოართვა

საპარლამენტო ასამბლეის დეპუტატებმა გადაწყვეტილება 160 მომხრე 42 წინააღმდეგ მიიღეს.

საპარლამენტო ასამბლეის დეპუტატებმა რუსეთის მხრიდან საქართველოს წინაშე ნაკისრი ვალდებულებების შესრულებაზე მოითხოვეს.

ამასთან, რუსეთს კიდევ ერთი ვალდებულება დაეკისრა — მან პოლიტიკატიმარი უკრაინელი მფრინავი ქალი ნადეჟდა სავჩენკო 24 საათში უნდა გაათავისუფლოს.

გადაწყვეტილებას არაადეკვატურად აფასებს რუსეთის დელეგაცია. რუსეთის სათათბიროს საგარეო საქმეთა კომიტეტის თავმჯდომარემ ალექსეი პუშკოვმა განაცხადა, რომ რუსული მხარე ასამბლეას 2015 წლის ბოლომდე ტოვებს:

„ასამბლეამ რუსეთის დელეგაციისთვის ხმის უფლების ჩამორთმევას მხარი დაუჭირა. ჩვენ ისინი საქმის კურსში ჩაეყენეთ, რომ ასამბლეას მინიმუმ 2015 წლის ბოლომდე ვტოვებთ. მინდა მათ ამ არაადეკვატური გადაწყვეტილების მიღება მივულოცო, რომელიც ევროპაში საპარლამენტო დიალოგს დიდ დარტყმას აყენებს. ჩვენ მუშაობთ იმ ორგანიზაციებში, რომლებშიც არსებობს, სადაც არავითარი სანქციები არ არსებობს, მაგალითად ეუთო-ში“.

ევროსაბჭოს საპარლამენტო ასამბლეის პრეზიდენტის ან ბრასერის თქმით, ევროსაბჭოს საპარლამენტო ასამბლეას რუსეთის დელეგაციის მანდატი არ შეუჩრებია, არამედ ხმის უფლებას შეუჩრებს: „მათ შეუძლიათ, შეხვედრებს დაესწონ და დიალოგში მიიღონ მონაწილეობა. ამასთან, გავახანგრძლივეთ აპრილში მიღებული გადაწყვეტილება. მნიშვნელოვანი საკითხია საჩვენკოს გათავისუფლება. ის საპარლამენტო ასამბლეის წევრია და იმუნიტეტი იცავს. ვაპირებ მისი გათავისუფლების თხოვნით რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრს წერილი მივწერო“.

უკრაინის დელეგაციის შეფასებით კი, საპარლამენტო ასამბლეის გადაწყვეტილება რუსეთისათვის ყვითელი ბარათია და წითელსაც მიიღებს, თუ თავის პოლიტიკას გააგრძელებს.

ევროსაბჭოში გადაწყვეტილების მიღებას წინ ორსაათიანი მწვავე დებატები უძღვოდა. გამომსვლელთა უმრავლესობა სანქციების ძალაში დატოვებას ითხოვდა. ამის მიზეზად გამომსვლელები რუსეთის მხრიდან შეთანხმებების შეუსრულებლობას ასახელებდნენ.

„პირველი“



„ყველა წინაპირობა არსებობს, გაქო-თბილისი-ყარსის პროექტი აქსელერაციისთვის წლის ბოლომდე შევიდეს“

ეკონომიკის მინისტრის, გიორგი კვიციანიშვილის განცხადებით, აღნიშნული პროექტის ფარგლებში საქართველოს ტერიტორიაზე ლიანდაგების დაგება დასრულებულია.

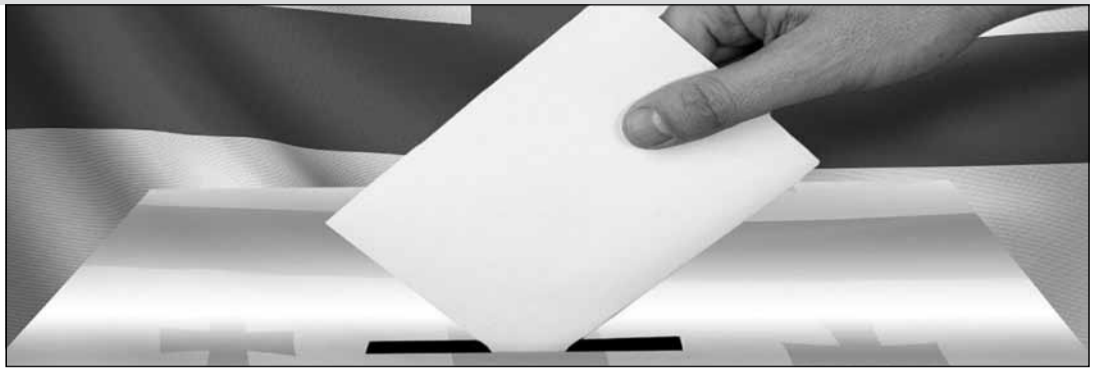
მინისტრმა მთავრობის წევრებს პროექტის მიმდინარეობის შესახებ ინფორმაცია მიანოდა. მისივე თქმით, დარჩენილია ახალქალაქის სადგურის და გადამყვანი მოწყობილობების მონტაჟი: „თურქული მხრიდან ასევე ძალიან ინტენსიურად მიმდინარეობს გვირაბის სამშენებლო სამუშაოები. ფაქტობრივად ყველა წინაპირობა არსებობს, რომ წლის ბოლომდე შევიდეს-თბილისი-ყარსის პროექტი ექსპლუატაციაში შევიდეს. ეს ნამდვილად სტრატეგიული მნიშვნელობის პროექტია, მუშაობა კარგი ტემპებით მიმდინარეობს. გუშინ აზერბაიჯანულ კოლეგასთან ერთად სატესტო მატარებელი გავატარეთ საქართველო-თურქეთის საზღვრამდე. მინდა ვთქვა, რომ კონტრაქტორმა კომპანიამ ძალიან წარმატებით იმუშავა. მომავალში ყველა წინაპირობა გვაქვს იმისათვის, რომ ვთქვათ, რომ პროექტი ვადებში დასრულდება“.

„პირველი“

ვის აწყობს ვადამდელი არჩევნები და მისი დანიშნვის შემთხვევაში როგორ კონფიგურაციას მივიღებთ პარლამენტში

ენიშ კომპანიამ, 599-95-33-16

„ვადამდელი არჩევნებს, მე, პირადად, არ ვისურვებდი. ძალიან მინდა, კანონის ფარგლებში ცხოვრებას მივეჩვიოთ, კონსტიტუციას მოვუსმინოთ და ა.შ. არ ვისურვებდი და ვადამდელი არჩევნების ჩატარების აუცილებლობასაც ვერ ვხედავ, მაგრამ არაფერი უნდა გამოვიტყუო. თუ პროცესები ისე განვითარდა, რომ ამის აუცილებლობა დადგება, ამაში არაფერი კატასტროფა არ არის. თუმცა ეს კარგი არ იქნება და ჯობია, ყველაფერი კონსტიტუციურად განვითარდეს“, — ბიძინა ივანიშვილმა ეს განცხადება ორ დღის წინ, ტელეეთერში იმ ჭორების პასუხად გააკეთა, რაც ვადამდელი არჩევნების თემაზე, სულ ცოტა, ერთი წელია ისმის.



კოალიციიდან ერთი სუბიექტის გასვლა, ბიუჯეტის ჩაგდება-არჩაგდება, მუდმივი როტაცია თუ სკანდალები მინისტრთა კაბინეტში და ხმები, რომ პრემიერს ვილატები ებრძვიან — ამ ყველაფრის გამოყენება ვადამდელი არჩევნების დასაინჟინარებლად დროის მიწოდება. თუმცა ერთიკაა — ვის აწყობს დღეს ვადამდელი არჩევნები. საიდუმლოს არ წარმოადგენს, რომ ჯერ კიდევ შევარდნაძის დროიდან მოყოლებული, საარჩევნო კოდექსი, პატარა ცვლილებების მიუხედავად, მთლიანად მმართველ გუნდზეა მორგებული. თუ ამას საჯარო სამსახურში დასაქმებულთა სოლიდური რიცხვისა და ადმინისტრაციულ რესურსებსაც დავუმატებთ, ხელისუფლებას არჩევნებზე 20-30%-იან გარანტირებულ ფორას იღებს. შესაბამისად, ხელისუფლებას თამაშის ეს წესი და ვადამდელი არჩევნები ნებისმიერ დროს, სხვებთან შედარებით, ყველაზე მეტად აწყობს. რიგგარეშე არჩევნები, ასევე, იმ ძალებს და ხელისუფლებასთან დაახლოებულ პირებსაც შეიძლება აწყობდეთ, ვისაც მმართველი გუნდისგან რაღაც გარანტიები აქვს. თუმცა ხელისუფლებისგან აღებული გარანტია მეტისმეტად პირობითი რამაა. არჩევნები კი ყველაზე მეტად ხელისუფლების „მტრებს“, უფულოებს და ურეიტინგოებს არ აწყობს — ქართულ ოპოზიციურ სპექტრში ასეთებიც მოიძებნებიან. გარდა ამისა, უკვე ხმები არათუ ვადამდელი არჩევნების ჩატარებაზე, არამედ ჩატარების თარიღზეც კი ვრცელდება და ორი ასეთი ვერსია გვექმნის: არჩევნები დაინიშნება შემოდგომაზე, გადანაწილება კი ასეთი იქნება — რესპუბლიკელები, ალასანია და ალბათ, ნაციონალებიც, საარჩევნო ბლოკის სახით, ხოლო „ოცნება“ ახალ შემადგენლობას, სავარაუდოდ, ფორუმის გარეშე გამოიყვანს. მეორე ვერსიით კი რიგგარეშე არჩევნები მაისის ბოლოს გველის, ზუსტად იმ გადანაწილებით, რაც ახლა გვაქვს, ოღონდ „ოცნების“ ოპოზიციად ინაშვილი-ბურჯანაძე არ უნდა მოვიზიაროთ. თავად ოპოზიციური პარტიების წარმომადგენლები, რომელთაც „ვერსია“ დაუკავშირდა, ფიქრობენ, რომ ხელისუფლებასთან დაახლოებული სწორედ ის არის, ვინც ვადამდელი არჩევნებს თავგადაკლული ითხოვს. ლუსტრირებისთვის, ალბათ, ეს საუკეთესო მეთოდი არ არის, მაგრამ სიმართლის მარცვლი ნამდვილად დევს. უმთავრესი ამ ამბავში კი ისაა, რომ არც სიბიძე დაზუსტებულია, არც ცესკო-ს დაკომპლექტების წესი შეცვლილა, არც საარჩევნო კოდექსის რეფორმირებაზე ფიქრი დაუწყია ვინმეს, არც ხელისუფლება და ოპოზიციაც შეხვედრია ერთმანეთს პარტიების თანაბრობის პრინციპზე შესათანხმებლად და ზოგადად, არაფერი შეცვლილა საიმისოდ, რომ თუნდაც ხვალე დაინიშნულ რიგგარეშე არჩევნებს განსხვავებული შედეგი მოჰყვეს. „ვერსია“ ყველა პარტიის წარმომადგენლის პოზიციას გათვალისწინებულ კითხვებზე: გინდათ თუ არა ვადამდელი არჩევნები, მზად ხართ თუ არა ამისთვის ფინანსურად და სტრუქტურულად და ვის აწყობს დღეს რიგგარეშე არჩევნები ქვეყანაში.

რა ც პოლიტიკური ბრძოლის ჩარჩოებს სცილდება. ვიდრე პარტიები თანაბარ მდგომარეობაში არ ჩადგებიან, მანამ ვადამდელი არჩევნებს არც ვითხოვთ და აზრს ვერც მის ჩატარებაში ვხედავთ, რადგან ხელისუფლებას კვლავ რჩება დაუმსახურებელი უპირატესობა: საარჩევნო სისტემის მაჟორიტარული კომპონენტი, ცესკოს დაკომპლექტების წესი, ადმინისტრაციული რესურსებისა და შეუზღუდავი ზედა ჭერის გამოყენების წესი და ა.შ. „**პასხ კჰჰჰჰჰ, თავისუფალი საქართველო:** „დროებით პაუზა გვაქვს ალბათ და კომენტარს არ ვაკეთებთ.“
ბიორბი გუბაშვილი, ლეიბორისტული პარტია: „ქვეყანაში ეკონომიკური კოლაფსია და მთავრობა ამ გამოწვევების მიმართ, რბილად რომ ვთქვათ, არაადაეკვატურია. თუ იმასაც გავითვალისწინებთ, რომ „ოცნების“ რეიტინგიცა და დაპირებებიც იმსხვრევა და სიტუაცია ყველა მიმართულებით უარესდება, შესაძლოა, ცოტა ხანში სოციალური ბუნტიც მივიღოთ, ამიტომ გამოსავალი ვადამდელი არჩევნებშია. ოღონდ ჯერ დრაკონული საარჩევნო სისტემა უნდა შეიცვალოს, თორემ, გნებავთ, რიგითი არჩევნები ჩატარდეს, გნებავთ მორიგი, შედეგი მაინც გაყალბდება! ასე შეიძლება საერთო-სახალხო მღელვარებამდეც მივიღეთ. ვადამდელი არჩევნები იმისთვის უნდა ჩატარდეს, რომ ეს ბანდა, კასტა და მილიარდერთა კლუბი შეიცვალოს. თუმცა ჯერ დათვი არ მოუკლავთ, მის ტყავს ინაშვილდნენო, ასე რომ არ გამოვიყვანო, დრაკონული საარჩევნო სისტემის შეცვლა უნდა დაიწყოთ. თორემ ყველაფერი ისე მძიმედ დასრულდება, აღარც საარჩევნო კოდექსი უშველით, აღარც მილიარდები.“

რებს და მოვემზადებთ არჩევნებისთვის, რომელიც ისედაც კარსაა მომდგარი“.
მამუკა ბამყრაძე, არასამთავრობო ორგანიზაცია „ივერი“: (საუბარია, რომ შემოდგომაზე, ორგანიზაციის ბაზაზე პარტიის დაფუძნება იგეგმება) „ჩვენ პოლიტიკური ძალა არ ვართ და არჩევნებში მონაწილეობას, მით უმეტეს, მცირე ვადებში, ვერ მივიღებთ. თუმცა, ნებისმიერ შემთხვევაში, ვადამდელი არჩევნების ჩატარება ვერც ეკონომიკურ კოლაფსს უშველის და ვერც დაღმასვლას შეაჩერებს. ამით „ოცნებამ“, შესაძლოა, აგონია გაიხანგრძლივოს, თუმცა ეს მცდელობაც კრახით დასრულდება. კიდევ უფრო სამიზნად ის მიმჩნია, ასეთი უცაბედი არჩევნების შედეგად, 15-20%-ით პარლამენტში ინაშვილი-ბურჯანაძის ძალები არ შევიდნენ, რაც ქვეყნისთვის კატასტროფა იქნება. არსებობს ეჭვი, რომ ბიძინა ივანიშვილი მათ თავად აფინანსებს, რაც ნიშნავს, რომ ყველანი რუსეთში მივიდვართ. გარდა ამისა, რიგგარეშე არჩევნების მიზანი ისიცაა, ოპოზიციამ მომზადება ვერ მოასწროს, ხელისუფლებას კი ადმინისტრაციული რესურსების უკეთ გამოყენების შანსი ახლა უფრო აქვს, ვიდრე 2016-ში შეიძლება ჰქონდეს. თანაც, ვადამდელი არჩევნების ჩასატარებლად მიზნებიც უნდა არსებობდეს, რაც, ალბათ, თითქმის გამონოვლილი იქნება. ეს ნიშნავს, რომ რიგგარეშე არჩევნები არა პარლამენტში, კანცელარიასა და პრეზიდენტის სასახლეში, არამედ სადაღაც სხვაგან, მთანმინდაზე გადანყდება. თუ ქვეყანა მთანმინდიდან იმართება, ესეც ლიად უნდა გაცხადდეს“.

ბიორბი ცაბარაიშვილი, თავისუფალი დემოკრატები: „ეჭვი მეპარება, ქვეყანაში ვადამდელი საპარლამენტო არჩევნები ჩატარდეს, კალენდარს თუ ჩაუხედავთ, საარჩევნო სამზადისი ისედაც მოახლოებულია. საერთოდ, საარჩევნო ციკლს უნდა მივყვეთ, ეს ყველაზე სწორი მიდგომაა. თუ არჩევნები მაინც ჩატარდება, პარტია მასში აქტიურ მონაწილეობას მიიღებს. ვერ წარმოიდგენია, როგორ შეიძლება, გქონდეს პარტია და არჩევნებში მონაწილეობა არ მიიღო. აბა, როგორ უნდა მოხვიდეს ხელისუფლებაში, მაიმუნობით, მაგიდებზე სირბილითა და ხალხის ხოცვა-ჟლეტით? საუკეთესო მაგალითი 2012 წელი იყო, როცა არსებობდა წინაპირობა, საერთო-სახალხო აღშფოთების შედეგად ნაციონალები წაგვეყვია, მაგრამ ასე არ მოხდა და ასეც უნდა გაგრძელდეს. ასევე, მინდა ერთი რჩევა მივცე პარტიებს, რომელთა შესახებ არსებობს აზრი, რომ ხელისუფლებასთან არიან დაახლოებულნი: გარანტიების მიღება ნებისმიერი მთავრობისგან უმადური საქმეა, რადგან „გადაგდებული“ და „გადამცირებული“ ბევრი მინახავს. ასე რომ, დაანებეთ თავი ხელისუფლებასთან საუბარს და თქვენს საქმეს მიხედეთ. ჩვენც ჩვენს საქმეს მივხედავთ, გაგაძლიერებთ პარტიულ სტრუქტურებს და მოვემზადებთ არჩევნებისთვის, რომელიც ისედაც კარსაა მომდგარი“.

დავით ღარიბაშვილი, ნაციონალური მოძრაობა: „ბიძინა ივანიშვილს დღემდე 9 პარასკევი აქვს, ამიტომ დიდად არც მისი განცხადებების მჯერა. იგი ხან პრემიერია, ხან არა, ხან სამოქალაქო პირია, ხან პოლიტიკოსი. თავად კოალიციამ საკმაოდ დაბნეული, მოუშაღებელი, მაგრამ ნელ-ნელა ეკონომიკური კრიზისი პოლიტიკურში გადადის და საარჩევნო კანონმდებლობის რეფორმირების შემდეგ ვადამდელი არჩევნების საკითხიც დგება დღის წესრიგში. მგონი, გავრცელებული ხმები იმის შესახებ, რომ „ოცნება“ გრძნობს, როგორ იკლებს მისი რეიტინგი, რეალურია. 2016 წლამდე კი იგი, შესაძლოა, ნულამდე ჩამოვიდეს, ამიტომ ალბათ, კიდევ 4 წელი უნდა გაინაღდოს. საარჩევნო რეფორმის დახვეწასთან ერთად, რაც უნდათ, ის გააკეთონ. რაც შეეხება საუბრებს იმის შესახებ, რომ პარლამენტში ნაციონალები „შევიწროვდებიან“ და დაბალი პროცენტი ექნებათ, ავადმყოფური ფანტაზიის ნაყოფია. არც ერთ ქვეყანაში არჩევნებს რეიტინგის მიხედვით არ ზომავენ. რაც შეეხება იმ ვითომ ოპოზიციას, ვინც მსგავს განცხადებებს აკეთებს, ისინი პირადად ბიძინა ივანიშვილთან არიან გადანასკვლნი და ურჩევნიან, საკუთარ პარტიებს მიხედონ.“

დასასრული მე-5 გვერდზე

ბიორბი ჯოჯოშა, ქრისტიან-დემოკრატები: „ვადამდელი არჩევნებს ჩვენ არც ვითხოვთ, ეს ყველაფერი დიდი სისულელეა. ახლა მთავარია, საარჩევნო სისტემა მაინც შეცვალოთ, რადგან ისევე „ოცნებას“ და ნაციონალებს აქვთ არჩევნების ჩატარების მატერიალური შესაძლებლობა. არ მინდა, პოლიტიკაში იგივე ადამიანები დარჩნენ. უბრალოდ, ამას ვადამდელი არჩევნებით ნამდვილად ვერ მივაღწევთ. სინამდვილეში, ვადამდელი არჩევნებიც რევოლუციური სცენარია, რომლის დროსაც ხელისუფლებამ ისევე ავანტიურისტები მოიღია. აჯობებს, 2016 წლამდე მივიდეთ და ამ ხნის განმავლობაში ყველამ თავისი რეალური სახე გამოავლინოს. მოდი, იმასაც შევხედოთ, ვინ ითხოვს ვადამდელ არჩევნებს: ისევე და ისევე ნინო ბურჯანაძე, ირმა ინაშვილი და ჯონდი ბაღათურიანი. ხოლო ეს სამივე, სინამდვილეში, ერთი ძალაა და ყველას რაღაც კავშირები და გარანტიები აქვს ხელისუფლებისგან“.

ფიორბი ჩინრაძე, ახალი მემარჯვენეები: „ჯერ ერთი, ისედაც სულ საარჩევნო რეჟიმში ვართ, საარჩევნო კოდექსი და გარემო კი, ხელისუფლების ცვლათა მიუხედავად, გადაუჭრელ პრობლემად რჩება. საარჩევნო ცვლილებები საკონსტიტუციო უმრავლესობას საჭიროებს. აქ ნაციონალების ხმები სასიცოცხლო მნიშვნელობას იძენს და ამ საკითხის გარშემო არც მათთან თანამშრომლობაზე ვიქცევთ უარს. დღეს სხვებთან ჩხუბი და კამათი ჰაერში მუშტების ქნევას ჰგავს; თანაც, თუ საარჩევნო გარემო არ მოწესრიგდა, ვადამდელი არჩევნები გინდ ჩაგვიტარებია, გინდ არა — იგივე გადანაწილებას მივიღებთ“.

ზურაბ ხარატიშვილი, სამოქალაქო ალიანსი თავისუფლებისთვის: „არჩევნების ჩატარებისას, ნებისმიერი ხელისუფლება თავს უპირატეს მდგომარეობაში აყენებს, რადგან თავად სისტემა ასეთი. ეს ცალსახაა. მივიღებთ თუ არა მონაწილეობას, ეს მსჯელობის საგანია, თუმცა არჩევნებში მონაწილეობას, ზოგადად, ალტერნატივა არ აქვს, თუ საქმე ისეთ პროცესთან არ გვაქვს,

პერსონალიზი ირაკლი ღარიბაშვილმა და ალექსანდრე ვერბოვმა ნატო-საქართველოს თანამშრომლობის საკითხები განიხილეს



ნატო-ს გენერალური მდივნის მოადგილის, ალექსანდრე ვერბოვის შეხვედრით კი, საქართველო ნატოს განსაკუთრებული პარტნიორია და მის მისწრაფებას ალიანსი მნიშვნელოვნად აფასებს: „თქვენი მისწრაფება ალიანსში წევრობისა, დემონსტრირება, რომ საქართველო შეიძლება გახდეს უსაფრთხოების ექსპორტიორი ქვეყანა ნათლად ჩანს მისიებში თქვენი ჯარების მონაწილეობით. საქართველო ახორციელებს უმნიშვნელოვანეს დემოკრატიულ რეფორმებს. მინდა მოვუწოდო ქვეყნის პოლიტიკურ ლიდერებს გააგრძელონ ამ გზით სვლა. ასევე, მოვუწოდებ, ყველა პარტიას, საქართველოს ყველა მოქალაქეს, ითანამშრომლონ ქვეყნის უკეთესი მომავლისთვის. ჩვენ საქართველოს დავუხმარებთ მიზნის მიღწევაში“.

მხარეებმა ნატო-საქართველოს არსებით ღონისძიებათა პაკეტით გათვალისწინებული ელემენტების იმპლემენტაციის გეგმაზე იმსჯელეს და პაკეტის დროული და ეფექტიანი განხორციელების პერსპექტივები დასახეს. ირაკლი ღარიბაშვილმა მადლობა გადაუხადა ნატო-ს გენერალური მდივნის მოადგილეს საქართველოს ევროატლანტიკური ინტეგრაციის პროცესში შეტანილი წვლილისთვის, ასევე საქართველოში ვიზიტისთვის, რაც უელსის სამიტზე მიღებული გადაწყვეტილებების შესრულების კენწიწად დადგმულ ნაბიჯად შეაფასა. ალექსანდრე ვერბოვისთან ერთობლივ ბრიფინგზე კი აღნიშნა: „ჩვენ ყველაფერს ვაკეთებთ, ნატო-ში ინტეგრაციისთვის. ვაფასებთ ალიანსის მხარდაჭერას ჩვენი ქვეყნის სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობისადმი და ნატო-ს ქმედით ჩართულობას საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიების არაღიარების პოლიტიკაში. მიგვაჩნია, რომ ნატო-ს გენერალური მდივნის მოადგილის საქართველოში ვიზიტი არის კიდევ ერთი ნიშნად დადგმული ნაბიჯი უელსის სამიტზე მიღებული უარესად მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებების შესრულებისკენ“.

„პირველი“

„დუბინკაბი“ მოკლდა, უღო-ს კომისია უქმდა, „კარსეპი“ მოთავსების ვადა მსირდაბა – სვლიდა 40 კანონში!

ინტერვიუ კომიტეტმა 28 იანვარს 599-95-33-16

იურიდიულმა კომიტეტმა 28 იანვარს 5 მნიშვნელოვანი საკითხი განიხილა და 5-საათიანი სხდომაზე ხუთივესთვის 5 გამსვლელი ხმის მიცემით დაასრულა. განსახილველ საკითხთა შორის პირველი ფრაქცია „ოცნების“ მიერ საკონსტიტუციო სასამართლოს მოსამართლის ვაკანტურ თანამდებობაზე მერაბ ტურავას წარდგენა იყო. ტურავა ამ პოზიციაზე უკვე მეორედ წარადგინეს, რადგან დაახლოებით ერთი თვის წინ უმრავლესობას მისი კანდიდატურა არასაკმარისი ხმების გამო, შემთხვევით „ჩაუვარდა“.

ვინ განიხილავს პაციენტების ვადამდე გათავისუფლების საკითხს უღო-ს გაუქმების შემდეგ



პენიტენციური დაწესებულება, ხოლო სასჯელაღსრულების დეპარტამენტი გარდაიქმნება სამინისტროს სტრუქტურულ ქვედანაყოფად — პენიტენციურ დეპარტამენტად... სამინისტრო ორ ძირითად მიმართულებაზე იმუშავებს: სამოქალაქო სამსახური და სპეციალური პენიტენციური სამსახური. სამოქალაქო სამსახურში გაერთიანდებიან „დამხმარე“ ფუნქციები მქონე სტრუქტურული ქვედანაყოფები, რომლებიც საჯარო მოსამსახურეებით, ანუ სამოქალაქო პირებით დაკომპლექტდებიან. მათ არ ექნებათ სპეციალური ნოდები, არ მოეთხოვებათ სპეც-მომზადების კურსების გავლა. ხოლო პენიტენციურ სამსახურში გაერთიანდებიან პენიტენციური დაწესებულებები და სამინისტროს ის სტრუქტურული ქვედანაყოფები, რომელთა საქმიანობაც სასჯელის უშუალო აღსრულება და მასთან დაკავშირებული ფუნქციებია. ამ სამსახურის თანამშრომლები კი სპეციალური ნოდების მქონე (პოლიციელთა გათანაბრებული) სპეცმომზადებაგავლილი პირები იქნებიან“. გაირკვა ისიც, რომ პენიტენციურ დეპარტამენტს მინისტრის მიერ დანიშნული გენდირექტორი უხელმძღვანელებს, რომელსაც სამართლებრივი აქტების გამოცემისა და ზოგიერთი მოსამსახურის თანამდებობებზე დანიშვნის უფლება მიენიჭება. მხოლოდ ცვლილებათა ძალიან მოკლე ჩამონათვალს კახიშვილმა ნახევარ საათზე მეტი მოაწვდოდა. ამ ჩამონათვალშიდან ყველაზე მნიშვნელოვანი ნაწილი კი ასეთია: 1. სად-ის გაუქმება; 2. სისტემის ორად, სამხედრო და სამოქალაქო პირებად გაყოფა, რაც ნიშნავს, რომ ვითქვამთ, სამინისტროს ბუღალტერს სამხედრო ჩინის ქონა აღარ მოეთხოვება; 3. სამხედრო ჩინის ქონა აღარც სოციალურ სამსახურში დასაქმებულ სოცმუშაკებს მოეთხოვებათ, რადგან პატიმრები სამოქალაქო პირებს უფრო ენდობიან, ვიდრე სამხედროებს; 4. დაიწყება ციხეების ეტაპობრივი დეცენტრალიზაცია: ყველა ციხე ექნება საკუთარი შიდადეპარტამენტები, ხოლო ყველა მოსამსახურისთვის გაიწერება ინდივიდუალური უფლება-მოვალეობები. მოსამსახურეები ამ უფლებებს გაეცნობიან და ხელს მოახერხენ, რათა მათ მიერ, რაიმე დარღვევის ჩადენის შემთხვევაში, დანაშაულს სამართლებრივი კვალიფიკაცია უფრო ზუსტად და იოლად მიეცეს; 5. იქმნება მულტიფუნქციური საკონსულტაციო ჯგუფი, რომელიც არასამთავრობო და სამოქალაქო სექტორით დაკომპლექტდება და შეიმუშავებს და დახვეწს პენიტენციური სისტემის პოლიტიკას; 6. გადაიხედება გენერალური ინსპექციის უფლება-მოვალეობები. ეს სამსახური დღეს მხოლოდ პოსტფაქტუმ მოქმედებს, რეფორმის შედეგად კი მას მონიტორინგის ფუნქცია დაეკისრება, რითაც პრევენციული მოქმედების ანუ დანაშაულის ჩადენამდე აღმოფხვრის საშუალება მიეცემა; 7. სწავლების ცენტრს დაემატება ორკვირიანი ე.წ. ტრენინგის ფუნქცია. თუკი აქამდე ციხეში მუშაობის დასაწყებად პირი ტესტირებას აბარებდა, კონკურსში იმარჯვებდა და საქმიანობას ისე იწყებდა, რომ პატიმართან მუშაობის გამოცდილება არ ჰქონდა, ამიერიდან გაივლის სავალდებულო, უფასო ორკვირიან სწავლებას და შესაბამის სერტიფიკატს მიიღებს. ხოლო მის მიერ მიღებული ქულების რაოდენობა ხელფასის რაოდენობასაც განსაზღვრავს — ვინც მეტ ქულას მიიღებს, იგივე პოზიციაზე დასაქმებულ პირზე მეტი ხელფასი შეიძლება ჰქონდეს; 8. 20 დღით მცირდება ადმინისტრაციული საჩივრის განხილვის ვადა, რასაც სად-ის სტატუსის გაუქმება იწვევს, რადგან ამიერიდან, საჩივრის პირდაპირ სამინისტროს განიხილავს და არა მის შიგნით არსებული რამდენიმე ინსპექცია; 9. უქმდება ვადამდე გათავისუფლების მულტიფუნქციური კომისია ანუ უღო. დღეს ამ საკითხს ადგილობრივი საბჭოები იხილავენ. ასეთი ოთხი: აღმოსავლეთ და დასავლეთ საქართველოში, არასრულწლოვნებისა და ქალთა. საქმეებს, ასევე, იხილავს სასამართლო და ადგილობრივმა საბჭომ და სასამართლომ უარყოფითი განაჩენი რომ გამოიტანონ, უღო-ს კომისიას დადებითი დასკვნის დადების უფლება მიენიჭება. კახიშვილის თქმით, ეს იურიდიული ნონსენსია, ხოლო უღო-ს მიერ განხილულ საქმეებზე დაკვირვების შედეგად, ჩნდება ეჭვი, რომ არსებობენ ე.წ. ელიტური მსჯავრდებულები. კახიშვილმა კონკრეტული სტატისტიკაც მოიხსენია: უღო-ს კომისიაში ათასობით განაცხადია შესული, მათგან დაკმაყოფილებული კი ზუსტად იმდენია, რამდენიც განხილულია. ათასებიდან მხოლოდ ე.წ. ელიტური, 1400 პატიმარი გაამართლეს და ამდენივე საქმე განიხილეს, დანარჩენებს კი მათი საქმეების განხილვის პატივიც არ დასდეს, რაც ეჭვებს ნამდვილად იწვევს. აქვე ისიც გაიკვია, რომ სამინისტრო ევროკავშირთან ერთად იკვლევს, პატიმრების ვადამდე გათავისუფლების რა აზრებითა უფრო ეფექტური და სწორედ ამ მოდელს გადმოვიტანთ საქართველოში; 10. რეფორმის ფარგლებში 20-დან 14 დღემდე მცირდება სამართლო საკანში პატიმრის მოთავსების ვადა. ამ საკანს კი ციხეებში ორი, დასჯისა და უსაფრთხოების მიზნით იყენებენ; 11. სამიდან ერთ თვემდე მცირდება მსჯავრდებულის მხრიდან გასაჩივრების ვადა; 12. რეზინის ხელკეტის გამოყენება იკრძალება, რადგან, როგორც აღმოჩნდა, რეზინის ხელკეტის დარტყმის ძალა 60 კგ-ზე მეტია და დაზარალებული სივრცეში მისმა გამოყენებამ, შესაძლოა, ლეტალური შედეგი გამოიწვიოს. ამ ხელკეტს პოლიციის ხელკეტი შეცვლის, რომელიც უფრო მოკლეა და დარტყმის ძალაც ნაკლები აქვს. საგანგებოდ აღინიშნა ისიც, რომ ეს იარაღი არასლესი უნდა იყოს. როგორც კახიშვილმა აღნიშნა, მომზადების პროცესში ისეთი საკითხები, როგორცაა ციხეებში დამონტაჟებული ვიდეომასალის კონტროლი, შენახვის ვადის დაზუსტება და ა.შ. ასევე, შეიცვლება მსჯავრდებულების გადანაწილების წესი სხვადასხვა დაწესებულებებში. დღეს ამას სად-ის უფროსი არეგულირებს, მაგრამ კახიშვილის თქმით, შეიქმნება მულტიდისციპლინური, ფსიქოლოგიური, სოციალური მუშაკით, რეჟიმისა და უსაფრთხოების ოფიცრებით დაკომპლექტებული ჯგუფი, რომელიც გადანაცვებს, რომელი პატიმარი სად მოთავსდეს. სიახლის მიზანი კი ისაა, რომ ე.წ. კრიმინალური ავტორიტეტები და კანონიერი ქურდები დანარჩენ პატიმრებს გაარიდონ, რომელთაც ვადის ნორმალურად მოხდა სურთ და „მაყურებლის“ ფუნქციის შეთავსებაც არ სურთ. ქურდული სუბკულტურის მიმდევრებს მალალო რისკების ციხეებში მოთავსებთ, დანარჩენებს და ნაკლებმძიმე დანაშაულის ჩამდენებს კი დაბალი რისკების დაწესებულებაში, სადაც მათთვის მუშაობა და სწავლება სავალდებულო იქნება. მანვე უპასუხა კითხვებსა და შენიშვნებს უღო-ს კომისიის გაუქმების შესახებ და განმარტა, რომ ახალი სამსახურის დამკვიდრებამდე, ან სხვა გადაწყვეტილების მიღებამდე (რაც შესაძლოა, მეორე მოსმენამდე მოესწროს), პატიმრების საქმეებს ის ორგანო განიხილავს, რომელსაც ეს საქმიანობა 6 თვეში ერთხელ, სავალდებულო წესით, ისედაც ეხება — ადგილობრივი საბჭოები.

ტურავას ბიოგრაფიის დეტალები კომიტეტს ელისო ჩაფიძემ გააცნო. მერაბ ტურავამ, თავის მხრივ, კიდევ ერთხელ დასძინა, მერე რა, რომ „ოცნებამ“ წარმადგინა, მოსამართლედ არჩევის შემთხვევაში, მიუკერძოებელი ვიქნებო და მისი კანდიდატურას კომიტეტის 7 წევრიდან მხარი 5-მა დაუჭირა. მეორე, მესამე და მეოთხე საკითხები ცესკო-ს წევრების ჩანაცვლება იყო, რომელთაც უფლებამოსილების ვადა ამოეწურათ. ასეთი სამი ადამიანია. მათ ნაცვლად, პრეზიდენტმა, თითო ვაკანსიაზე 2-2 კანდიდატი დაასახელა: კონსტანტინე კირვალიძის ნაცვლად — გიორგი ჭიჭაბერიძე და ნათია ჯიქია; თამაზ შარმანაშვილის ნაცვლად — დავით ლონდაძე და ზურაბ ხრიკაძე, გიზო მჭედლიძის ნაცვლად კი — გიორგი ჯავახიშვილი და ლევან ტურაშვილი. მანამდე, პრეზიდენტს უმრავლესობამ ორი კანდიდატურა უკვე ჩაუგდო, მათი კარგად გაცნობა-შეფასება ვერ მოვასწარიოთ. სინამდვილეში კი, „ოცნებას“ ის ეწყინა, კანდიდატები ჩვენ რატომ არ შეგვიტანხმავო. კომიტეტმა ექვსივე კანდიდატის ბიოგრაფია მოისმინა, კანდიდატებიც სიამოვნებით გამოდიოდნენ ტრიბუნასთან და ყველგან, თუ რა ზენოლისა და დარღვევების პირობებში უნდვდათ მუშაობა გასულ წლებში და რა კარგი იყო წინა არჩევნებთან შედარებით 2013 წლის საპრეზიდენტო არჩევნები. სამართლიანობისთვის, უნდა აღინიშნოს, რომ „ოცნებასთან“ შეთანხმებით, თუ შეუთანხმებლად, პრეზიდენტმა საარჩევნო ტექნოლოგიებში მართლაც გამოცდილი კანდიდატები დაასახელა და რამდენიმე მათგანს, მედია, საარჩევნო ექსპერტის რანგში მანამდეც იცნობდა. მაგალითად, დავით ლონდაძეს, რომელსაც ერთი „ეშმაკური“ იდეა ჰქონდა: საარჩევნო დავების განხილვა ცესკო-ს გამოვარდით და ე.წ. საარჩევნო ტრიბუნალი შექმნათ, რომელიც დროებითი ორგანო იქნება და მხოლოდ საარჩევნო დავებს განიხილავსო. ხმალაძემ, როგორც ყოველთვის, ლონდაძესაც და სხვა კანდიდატებსაც ოპონირება გაუწია და საკითხი კენჭისყრაზე დააყენა. აღსანიშნავია, რომ ზურაბ ხრიკაძისა და ლევან ტურაშვილის კანდიდატურა გიორგი მარგველაშვილმა უმრავლესობის წინაშე უკვე მეორედ დააყენა, მათგან ხრიკაძემ საკმარისი ხმები მიიღო, ტურაშვილმა კი 4. დანარჩენმა კანდიდატებმა ფარული ხმის მიცემა წარმატებით გაიარეს. ხმათა გამსვლელი რაოდენობა, ამ შემთხვევაშიც, 5 იყო. ნახევარსაათიანი შესვენებისა და პიონერული ფიცის დადების შემდეგ, დეპუტატები კომიტეტის სხდომაზე რომ დაბრუნდნენ, მესუთე და ყველაზე მნიშვნელოვანი საკითხის განხილვა დაიწყო. ცვლილებას თამამად შეიძლება ვუწოდოთ რეფორმა სასჯელაღსრულების სისტემაში. რეფორმის შედეგად, ცვლილებები 40 კანონში შედის და ამ დიდი საკანონმდებლო პაკეტის ინიციატორი მთავრობაა. მომხსენებელი ციხეების მინისტრის პირველი მოადგილე, კახა კახიშვილი გახლდათ. საკანონმდებლო პაკეტი კი იურიდიულმა კომიტეტმა პირველი მოსმენით განიხილა. კომიტეტს ამ პაკეტზე მხოლოდ სავალდებულო დასკვნის დადება ევალება, რადგან წამყვანი კომიტეტი ადამიანის უფლებათა დაცვისაა. **კახა კახიშვილმა** მცირე შესავალი გააკეთა და რამდენიმე მნიშვნელოვანი მიმართულება გამოკვეთა: „სასჯელაღსრულების ძირითადი ორგანო, სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის (სად) ნაცვლად, ხდება

პერსონალი

შინაგან საქმეთა მინისტრი ოფიციალური ვიზიტით რიგში გაემგზავრა



შინაგან საქმეთა მინისტრი ვახტანგ გომელაური ოფიციალური ვიზიტით რიგში იმყოფება. მინისტრი ევროკავშირის წევრი და აღმოსავლეთ პარტნიორობის ქვეყნების იუსტიციის და შინაგან საქმეთა მინისტრების ერთობლივ შეხვედრაში მიიღებს მონაწილეობას. შეხვედრაზე განიხილავენ ისეთ საკითხებს, როგორცაა მიგრაციული ნაკადების მართვა, რეფორმები სამართალდაცვით სფეროში, ტერორიზმის სამართლებრივი ასპექტები და პერსონალურ მონაცემთა დაცვა. შინაგან საქმეთა მინისტროს დელეგაცია სამართალდაცვით სფეროში ევროინტეგრაციის კუთხით სამინისტროში განხორციელებული რეფორმების შესახებ მოკლე მოხსენებით წარსდგება.

შინაგან საქმეთა მინისტრი ვახტანგ გომელაური მინისტრიალის ფარგლებში ასევე გამართავს ორმხრივ შეხვედრებს ევროპულ კოლეგებთან. აღსანიშნავია, რომ ევროკავშირის წევრი ქვეყნებისა და აღმოსავლეთ პარტნიორობის ქვეყნების იუსტიციისა და შინაგან საქმეთა მინისტრების პირველი შეხვედრა 2013 წელს ლუქსემბურგში გაიმართა და მასში მონაწილეობა მიიღო საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრმა, ამჟამინდელმა პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ლარიაშვილმა.

„ვერსიანიუსი“

TV3 და TVS მაუწყებლობას მარტიდან დაიწყებენ



რომელი ინვესტორებთან ანარმობებს მოდაპირაკებს დადი ევაძე და როგორი იქნება TV3-ის კონცეფცია

მანია მიხეილაძე
593-51-90-12

მარტიდან ორი ტელეკომპანია, TV3 და TVS, განახლებული ეთერით დაიწყებს მაუწყებლობას. TV3-ის ერთ-ერთი დამფუძნებელი, ლალი ევაძე აცხადებს, რომ ამ ეტაპზე, ტექნიკური პრობლემების გამო, არხის რეორგანიზაცია მიმდინარეობს. 2015 წლის 21 იანვარს, TV3-ის საერთო მაუწყებლის ლიცენზიის ვადა ამოიწურა, მაგრამ რამდენიმე დღის წინ, კომუნიკაციების მარეგულირებელმა კომისიამ ლიცენზიის ვადა 10 წლით გააგრძელა. რაც შეეხება ტელეკომპანია TVS-ს, მისი მაუწყებლობა 2014 წლის ნოემბერში უნდა დაწყებულიყო, მაგრამ ტექნიკური მიზეზების გამო, რამდენიმე თვით გადაიდო. სავარაუდოდ, TVS ეთერში 2 მარტიდან გავა. „ვერსია“ TV3-ის ერთ-ერთ დამფუძნებელსა და ტელეკომპანიის გენერალურ დირექტორს, ლალი ევაძეს დაუკავშირდა.

— ქალბატონო ლალი, რა ცვლილებებს გეგმავთ ტელეკომპანიაში?
— ამ ეტაპზე, არხის რეორგანიზაცია მიმდინარეობს, როგორც შემოქმედებითი, ასევე ტექნიკური მიმართულებით. ჩვენს ტელევიზიას გადაიარაღება სჭირდება, რადგან, ვინც ამ TV3-ში მუშაობდა, ყველა იცის, რომ ტექნიკური პრობლემები გვექონდა. აპარატურა მოძველდა და ვფიქრობთ, განახლება აუცილებელია, მით უმეტეს, ახლა, როდესაც 2015 წლიდან, ყველა ტელევიზია HD მაუწყებლობაზე გადადის. გვინდა, ამ თვალსაზრისით, ჩვენც მზად ვიყოთ. როგორც იცით, TV3-მა ბიზნეს-ეკონომიკის კონცეფციით დაიწყო მოღვაწეობა, მაგრამ მოგვიანებით, ეს მიმართულება შეიცვალა. გადაწყვიტეთ, ისევ ბიზნეს-არხის კონცეფციას დავუბრუნდეთ და ამასთან დაკავშირებით, რამდენიმე სერიოზულ ინვესტიციას ვანარმობთ მოლაპარაკებას, მათ შორის აზერბაიჯანელებთან. სავარაუდოდ, ალბათ ასეც გადაწყდება და ბიზნეს-ეკონომიკის მიმართულებით, TV3-ზე ბევრი, საინტერესო გადაცემა გაკეთდება. მაქსიმალურად ვცდილობ, არანაირ პოლიტიკურ ძალას არ დაველაპარაკო.

— თავიდანვე ამ ტელეკომპანიის დამფუძნებელი იყავით, უფრო ზუსტად, 100%-იანი წილიდან, 90% გაყიდეთ და ასე შემოიყვანეთ დამფუძნებლებად სავაჭრო-სამრეწველო პალატის პრეზიდენტი კახა ბაინდურაშვილი, ვიცე-პრეზიდენტი ლაშა ჩხენკელი და ბიზნესმენი დავით მუჯავია. ამ ორი წლის განმავლობაში, დამფუძნებლები შეიცვალენ, ტექნიკური პრობლემებიც ახსენეთ, რატომ შეიქმნა ასეთი პრობლემები ტელევიზიაში?

— სავაჭრო-სამრეწველო პალატის წარმომადგენლებთან ერთად, მეც ბიზნესმენი ვარ, ანუ ტელევიზიის ყველა დამფუძნებელი ბიზნესმენი იყო და სწორედ ამიტომაც გვინდოდა, ბიზნესსა და ეკონომიკაზე გავგეგმეთ აქცენტი. კახა ბაინდურაშვილმა და ლაშა ჩხენკელმა მოგვიანებით გადაწყვიტეს, საკუთარი წილი გაყიდეთ და ტელევიზიიდან ნასულაყენენ, მე ჩემი 10%-იანი წილი დავიტოვე და გაყიდვას არ ვაპირებ, რადგან ვფიქრობ TV3, საბოლოოდ, მაინც ბიზნეს-მიმართულების ტელევიზია იქნება. ჩვენს ქვეყანაში ყველა ტელეკომპანია პოლიტიზირებულია, მაგრამ გულწრფელად გეტყვით — არ მინდა, პოლიტიკაში ჩავერიო. გვინდა თუ არა, პოლიტიკა მაინც გვეხება, მაგრამ სურვილი არ მაქვს, აქცენტი პოლიტიკურ მიმართულებაზე გავაკეთო. თავიდანვე ბიზნესსა და ეკონომიკაზე ორიენტირებული ტელევიზიის გაკეთება მინდოდა და ამიტომაც დავუკავშირე ლალი ევაძეს. სავაჭრო-სამრეწველო პალატის ხელმძღვანელებს, რომლებსაც ზუსტად ამ მიზნით მივიყიდე ჩემი აქციების ნაწილი. კახა ბაინდურაშვილსა და ლაშა ჩხენკელს უფრო ფართო მასშტაბები ჰქონდათ, უცხო ქვეყნებთანაც ანარმობდნენ მოლაპარაკებებს და შესაბამისად, მეტი კონტაქტიც ჰქონდათ. ორივე კარგი ბიზნესმენია, მაგრამ გაყიდეს საკუთარი წილი, ტელევიზია აღარ უნდათ. მე ჩემი საქმე მაქვს, ამიტომაც ვაგრძელებ მოლაპარაკებებს და აუცილებლად გავაკეთებ ისეთ ტელევიზიას, როგორც თავიდანვე მინდოდა.

— TV3-ში საკუთარი წილი ჯერ კახა ბაინდურაშვილმა გაყიდა, შემდეგ გენერალურ დირექტორად გრიგოლ ბაიბურთი

დაინიშნა, რომელიც წლების წინ, ფინანსთა მინისტრის, კახა ბაინდურაშვილის მოადგილე იყო. 2014 წლის ზაფხულში, ტელევიზია გრიგოლ ბაიბურთიმაც დატოვა და წილი ლაშა ჩხენკელმაც გაყიდა. თქვენი აზრით, რას უკავშირდებოდა ასეთი ხშირი ცვლილებები?

— გრიგოლ ბაიბურთი ძალიან კარგი მენეჯერი და ფინანსებშიც კარგად ერკვეოდა. უბრალოდ, ტელევიზიას სულ სხვა სპეციფიკა აქვს და როგორც ჩანს, ტელევიზიის საქმიანობაში მაინც და მაინც კარგად გარკვეული არ აღმოჩნდა. ამიტომაც მიიღო გადაწყვეტილება და ტელევიზია დატოვა. ახლა ისეთ კადრებს ვეძებთ მენეჯერებს, რომლებმაც ტელევიზია კარგად იცინ, როგორც კი ასეთი მენეჯერები შეიკრიბება, მენილედ დავრჩები და ტელევიზიას მათ მივანდობ. დიდი გამოცდილება საჭირო კარგი კადრების მოსაძიებლად და კარგი სატელევიზიო პროდუქტის შესაქმნელად. ვფიქრობ, მენეჯერებს სწორედ ამ კუთხით შევარჩევთ. არ გამოვრიცხავ, ტელევიზიის ბორდში ძველი, გამოცდილი კადრებიც აღმოჩნდნენ, რომ იქნება, საქართველოშიც როგორმე ავაწყოთ „ბლუმბერგის“ ტიპის პატარა ტელევიზია.

— აზერბაიჯანელების გარდა, კონკრეტულად რომელი ინვესტორებთან ანარმობთ მოლაპარაკებას და ვის შემოყვანას აპირებთ მენეჯერებში?

— ბევრი კადრია, რომლებმაც ტელევიზია კარგად იცინ. ჯერ ზუსტად ვერ გეტყვით, რადგან მოლაპარაკება არ დაგვიასრულებია. ინვესტორებს რაც შეეხება, აზერბაიჯანელების გარდა, თურქებთანაც ვანარმობთ მოლაპარაკებას.

— 2014 წლის სექტემბერში, TV3-ის საინფორმაციო სამსახურის პროდიუსერმა და ჟურნალისტიკაში არხი დატოვეს. როგორ ხარისხობთ შემდეგ, ჟურნალისტიკის დამატებასაც გეგმავთ?

— რამდენიმე თანამშრომელი უხელფასო შევუღებდით გავუშვით, რადგან არხის რეორგანიზაციას უამრავი პრობლემა ახლავს. ტექნიკურ გადაიარაღებას თანხები სჭირდება, მაგრამ მიმანია, რომ ძალიან კარგი, პროფესიონალი კადრები გვყავს. თუ სურვილი ექნებათ, დიდი საიმოვნებით გავაგრძელებ მათთან მუშაობას, მაგრამ ეს მათი გადასაწყვეტია. ვინც არხიდან



წავიდა, ყველას გზას დავულოცავ, ვინც დარჩა, მათთან მომავალშიც საიმოვნებით ვიმუშავებ. მთავარია, დამფუძნებლებმა მივიღოთ გადაწყვეტილება, როგორი კონცეფცია გვექნება და რას გავაკეთებთ. როგორც კი ამას გავარკვევთ, მოლაპარაკებებსაც დაიწყებთ. ვეცდები, კადრები, რომლებიც დროებით წავიდნენ და დასაქმებულები არ არიან, დავაბრუნო და ბევრად სტაბილური კონტრაქტები გავუფორმოთ.

— ძნელია კონკრეტული რიცხვის დასახელება, მაგრამ განახლებული ფორმატით მარტივად გახვალთ ეთერში?

— ძალიან მინდა, ასე იყოს და ეთერში მარტის დასაწყისში გავიდეთ. ზუსტ რიცხვს ვერ ვერ გეტყვით, რადგან უამრავი ტექნიკური პრობლემა გვაქვს მოსაგვარებელი. ეს ყველაფერი დამოკიდებულია იმაზე, ვინ იქნება ჩვენი პარტნიორი.

— ქალბატონო ლალი, TV3-ის აქციების 90% ვის ეკუთვნის ახლა?

— 90%-იანი წილის მფლობელი ბიზნესმენი დავით მუჯავიაა, რომელიც ტელევიზიის საქმიანობაში არ ერევა. ზოგადად, TV3-ის ვერც ერთი თანამშრომელი ვერ იტყვის, რომ რომელიმე დამფუძნებელი სარედაქციო პოლიტიკაში ერეოდა. დავით მუჯავია ჩემი მეგობარია, მაგრამ ახლა ისიც ფიქრობს, რომ საკუთარი წილი გაყიდოს. არ გამოვრიცხავ, მისი კუთვნილი აქციები გამოვიყიდო და ისევ 100%-იანი წილის მფლობელი გავხდე. მინდა ახალი ფურცლიდან დაიწყო საქმიანობა, რადგან ასე თუ ისე, სატელევიზიო გამოცდილება მაქვს.

ტელეკომპანია TVS, ქართული სივარჯი „პირველის“ მწარმოებელი ბიზნესმენის, ავთანდილ (ჭუჭუა) ნერეთლის ოჯახის წევრებმა დააფუძნეს. TVS-ის დამფუძნებელი ქეთევან ჯაფარიძეა, არხი მისი მეუღლის, ვახტანგ ნერეთლის ინვესტიციით დაიწყებს ფუნქციონირებას. ვახტანგ ნერეთელი კი ჭუჭუა ნერეთლის შვილია.

2014 წლის ზაფხულში, ტელეკომპანიის ხელმძღვანელებმა განაცხადეს, რომ სპორტული გადაცემების მაუწყებლობას აპირებდნენ. რეალურად, ასეც იქნება, რადგან TVS-ის გადაცემათა 80%, მთლიანად სპორტს დაეთმობა. ცნობილია, რომ ამ არხზე მუშაობას დაიწყებს ლევან ჯავახიშვილი, რომელმაც არაბაზარბილოდ დასრულდა და რვა ჟურნალისტიკის სწორედ ახალ ტელეკომპანია TVS-ზე გადავიდნენ, რომელიც ეთერში ნოემბერში უნდა გასულიყო. თუმცა მოგვიანებით გაირკვა, რომ ტექნიკური მიზეზებისა და არასაკმარისი ფინანსური რესურსების გამო, TVS-ის ეთერში გასვლა გადაიდო.

ვის აწყობს ვადაძელი არხები და მისი დანიშნვის შემთხვევაში როგორ კონსტიტუციას მივიღებთ პარლამენტში

მე-3 გვერდიდან

ირმა ინაშვილი, საქართველოს პატრიოტთა ალიანსი:
„მას მერე, რაც ხელისუფლებაში „ოცნება“ მოვიდა, საჯაროდ ვამბობთ, რომ ვადაძელი არხების ჩატარება გვინდა. ახლაც ამის მომხრე ვართ, იმის მიუხედავად, რომ 2016 წლამდე ისედაც ძალიან ცოტა დრო დარჩა. ვადაძელი არხების მიზანია, დაციონალური მოძრაობა პარლამენტი შევიწროვდეს, ასევე, დაპატარავდეს „ოცნების“ კოალიცია, რადგან დღეს პარლამენტი ხალხის ინტერესებს არ გამოხატავს. ასეთი პარლამენტი კი უნდა შეიცვალოს! ისიც მესმის, რომ ახლა ამისთვის არცერთი ოპოზიციური პარტია არაა მზად, არხების დანიშვნამდე კი საკანონმდებლო ცვლილებები, საარჩევნო სივრცის დაზუსტება და აღწერის მონაცემების დროულად გასაჯაროება საჭირო. თორემ ამ კანონითა და სივრცით არხების ჩატარებას რა აზრი აქვს?! აქამდე ნებისმიერი თავმოყვარე სახელმწიფო საარჩევნო სივრცის მაინც დააზუსტებდა, თუმცა ვიცი, „ოცნებას“ ამის მცდელობა სწორედ ახლა აქვს. ხელისუფლებამ რიგგარეშე არხების ჩატარებას გამოაცხადოს, ეს ხალხის მოთხოვნის დაკმაყოფილება იქნება. ჩვენ მზად ვართ, მასში მონაწილეობა მივიღოთ. ზუსტად ამ სივრცისა და კანონის პირობებში მივიღოთ ადგილობრივი არხების მონაწილეობა, მაგრამ ბარიერი გადავლახოთ“.

ჯონდი ბაღატიანი, „ქართული დასი“: „ვადაძელი არხები საჭირო რომაა, ამას უკვე 2 წელია ვამბობთ. ეს პარლამენტი ხალხის ნებას არ გამოხატავს. თუმცა მანამდე ცვლილებები საარჩევნო სივრცეში, კოდექსსა და ცესკოს დაკომპლექტების ნუსხა საჭირო. ოპოზიცია და მთავრობა უნდა შეთანხმდეს და თუ „ოცნება“ მონიშნავს, დარწმუნებული ვარ, 1 თვეში ამის მოგვარებას შეიძლება. სტრუქტურულად, ჩვენ სულ მზად ვართ არხების დასაწყისის. იმ შემთხვევაში, თუ არაფერი შეიცვალა, არც ჩემი გეგმების გახეხვას ვაპირებ „ოცნებისთვის“. წინასწარ

რატომ უნდა ვუთხრათ, ადგენენ და ინერვიულონ, რას იზამს ოპოზიცია ვადაძელი არხების დანიშვნის შემთხვევაში, თან, იმასაც აქვს მნიშვნელობა, რას იტყვიან სხვა პარტიები და როგორი იქნება მოცემულობა. ქვეყანაში პოლიტიკური კოლაფსია, მოსახლეობას ეს პარლამენტი არ უნდა, რეალურად, საკონსტიტუციო გადატრიალების ზღვარზე ვართ. შესაძლოა, ყველაფერი არასახარბილოდ დასრულდეს და ეს მთავრობა იმდენს იზამს, ხალხი ქუჩაში გამოვა, შენობებში შეუვარდება და ხელისუფლებას, თავის ნაშებთან ერთად, გამოათრევს კაბინეტებიდან“.

გიგლა ბარამიძე, დემოკრატიული მოძრაობა საქართველოსთვის: „ვადაძელი არხების ხელისუფლების მოსვლის დღიდან ვითხოვთ. „ოცნებამ“ ისტორიული ძეგლების აფეთქებით დაიწყო და ადამიანების აფეთქებით დაასრულა. აღმასრულებელი ხელისუფლების შესაცვლელად, პარლამენტის შეცვლასა საჭირო, ამიტომაც აუცილებელი ვადაძელი საპარლამენტო არხების დასაწყისი. რაც ქუჩის აქციებსა და რევოლუციებს ჯობია. ამიტომ დიდი ხანია, ამ საკითხს ვაყენებთ, ხელისუფლებას მოვუწოდებთ არხების ჩატარებას და საარჩევნო კანონი შეცვალოს. ახლაც, ახალქალაქიდან მოვიდვარ, მხარდამჭერებს შევხვდით, უკვე ვმოქმედებთ, სამხრეთ საქართველოში ბევრგან ოფისები გავხსენით, ხალხს ვხვდებით, პარტიაში მხარდამჭერებს ვანერიახებთ და ა.შ. ფინანსურად ცოტას მოვიკოჭლებთ, მაგრამ, რადგან დაფინანსება მივიღეთ ხელისუფლებისგან, დაახლოებით 980 000, ეს იმის საშუალებას გვაძლევს, ჩვენი წარმომადგენლები კომისიაში გვყავდეს და ცოტა მოვძლავრდეთ. დიახ, ვადაძელი საპარლამენტო არხების აუცილებელი. ამისთვის კანონის ფარგლებში ყველაფერს ვაკეთებთ, მოვუწოდებთ, ვმოქმედებთ. ხალხი უკიდურესად დაძაბულ რეჟიმში ცხოვრობს. თუ საჭიროა, კანონის ფარგლებში, მიტინგებსაც ჩავატარებთ, რუსთაველზეც გამოვალთ და ვადაძელს ისე მოვითხოვთ“.

ბოლო დღეები, საზოგადოება თუ სოციალური ქსელები ეკა ყუშიტაშვილის თავგადასავლებით ერთობა. კარიკატურები, სახალისო ფრაზები, მიმართვები... მოკლედ, თელაველმა ეკამ ერთ გაახალისა, თუმცა ამ ხალისის უკან ეკას დამჯარიმებელი პატრულის უმუშევრად დარჩენა დგას. რეალურად თუ ვიმსჯელებთ, ყუშიტაშვილსა და 2006 წლის 28 იანვარს შარდენ ბარში სუფრის წვერებს შორის განსხვავება არ არის. ერთი ეგაა, იქ მასშტაბი იყო დიდი, თორემ პოლიციის მალაჩინოსნებმა ტუჩებდაბერილი ქალის გამო ვიღაც დასაჯეს. მე თუ მკითხავთ, ნინა ხელისუფლება სწორედ დაუსჯელობის სინდრომმა გადაიყოლა, იმის შეგრძნებამ, რომ პასუხს არავინ არაფერზე მოსთხოვდა და თუ დღევანდელი ხელისუფლებაც ამ გზით ივლის, ცხრა წელი ნამდვილად არავინ დააჯდის.

ისტორია, რომელსაც ახლა გვიამბობთ, 2007 წელს დაიწყო. ისეთი რეზონანსული არ იყო, როგორც სხვა ცნობილი საქმეები, თუმცა ნაცვლიტაში ეს ამბავი ყველამ კარგად იცის.

რუსთავეის №17 ზონის №72 საკანში ერთი პატიმარი იჯდა. არა, იმ კამერაში ერთი კი არა, ბევრი იჯდა, მაგრამ ის ერთი განსაკუთრებული იყო, რადგან ადმინისტრაცია მონივნებით ეპყრობოდა. მისთვის ზონაზე არათუ განსხვავებული ტანსაცმელი, სუნამოები, სახის კრემები, შამპუნები და ისეთი ჰიგიენური საშუალებები შემოჰქონდათ, ბევრს თავისუფლებაზეც სანატრელი რომ ჰქონდა.

„პიდარასტი ხარ, შეჩემა?!“, — ჰკითხა ერთხელ ერთმა პატიმარმა ლუკას და მანაც, კითხვაზე კითხვითვე აუღელვებლად უპასუხა: „რატომ შეკითხები?“

„აბა, რა პონტია, ხელზე კრემი, შამპუნი, მერე „ბოსლე ბრიტა“ და სირობები. ზონაა აქ, ძმაო, სანატორიუმი კი არა. თუ დავიყენებ შეგიძლია მოიყვანო, კარგი ჩაი გაჩითე ან რამე ისეთი, ყველას რომ გაუსწორდეს“, — დაუსაბუთა პატიმარმა.

ლუკა მშვიდად მივიდა თავის კომოდთან, უჯრა გამოალო, ძვირადღირებული ჩაი ამოიღო და მიანოდა.

„ვა, რა მაგარია?! კიდევ გაქვს, მომეცი, რა, შენ მაინც არ სვამ“, — გაუხარდა პატიმარს.

„ეგ იმ ნაგავს არ სვამს, აქ რომ იყიდება, თორემ მაგას სვამს. ახლა ეგ შეირგე და ტექსტები დააღაგე, როცა კაცს ელაპარაკები. პიდარასტი მამაშენია შენი ვაკეთებისთვის“, — ლუკას და მის სტუმარს ზურგსუკან №0578-ის ხმა მოესმათ.

ლუკას მეგობრის დანახვა გაუხარდა, მეორეს — აშკარად არა და საკნინდან სწრაფად გავარდა, რადგან მიხვდა, რომ დარჩენილიყო, ჩაის წაართმევდნენ.

„შენ კიდევ რა გჭირს, რამდენი სირიც კამერაში ამოვა, იმდენი ჩაი თუ დაურიგე, მაგათ ვერ გააძღობ! ამ დებილს გინდა ეგ დაუღვია, გინდა შარდი, მაინც ვერ გაარჩევს. მეც ჩაიზე ვარ, გამითავდა“, — უთხრა №0578-მა.

„არ მოგცემ“, — სერიოზულად უთხრა ლუკამ.

„რატომ?!“

„შენ არ მითხარი, რამდენი სირიც ამოვა კამერაში, იმდენი ჩაი თუ დაურიგე, ეგრე სად არისო?!“ — გადაიხარხარა ლუკამ და თან ჩაის ახალი ყუთი ამოიღო უჯრიდან.

„ჰო, ჰო... ილადავე. წამიყვანენ ერთხელ ამ ზონიდან სხვანაირად და დარჩები ამათ ხელში“, — ამის თქმა იყო და ლუკას სახე შეეცვალა.

„რომ იცოდეთ... ეგ თუ მოხდა, რომელ ზონაზეც წახვალ, იქ მოგყვები. ერთი სიტყვა და შეასრულებენ. ვერ გავძლებ მე აქ, მართლა ვერ გავძლებ“, — გაელიმა ლუკას.

„სოლი აღიზვილის დასვა ნაპარტოვა, ახლა შვილის გარეშე გპოვებენ...“

საქართველოდან გაძევებული პატიმრის აღსარება და დაბრუნება სამშობლოში



„მართლა, ეგ როდის უნდა მომიყვე, მაგ ერთ სიტყვას ვის ეუბნები?! ისიც მაინტერესებს, მართლა ელტონ ჯონივით რატომ გექცევიან, პატივისცემას ვგულისხმობ“, — გაელიმა №0578-ს.

„გრძელი ისტორიაა და თან მელოდრამა“, — მწარედ გაცინა ლუკას.

„ჰოდა, მომიყვი ერთხელ ეგ გრძელი ისტორია. თან მელოდრამა მიყვარს, კარგი ფანია“, — უთხრა №0578-მა და კამერიდან გავიდა.

ლუკა და პატიმარი №0578 თითქმის სულ ერთად იყვნენ. ერთ დღეს ლუკამ პირდაპირ უთხრა, შეიძლება მალე გამიმშვან და მინდა იცოდეთ, რა გადახდა თავს, რადგან ეჭვი მაქვს, გასვლიდან სამ დღეში საქართველოში აღარ გამაჩერებენო.

„რომელი კრიმინალური ავტორიტეტი შენ მყავხარ, სამი დღე რომ მოგცენ?“ — გაცინა №0578-ს.

„მე არა, მაგრამ ჩემი ცოლია ავტორიტეტი“, — ჩუმად თქვა ლუკამ.

„ჰო, ცოლი... არასოდეს მიკითხავს, მაგრამ იშვიათად ახსენებ. შვილს უფრო ხშირად. დაშორებული ხარ? შეგიძლია არ მითხრა, ძალიან პირადულს ვეხები“, — მეგობრულად გაუღიმა №0578-მა.

„ოფიციალურად არა. ისე კი, აღარ ვართ ერთად. მაგის გამო ვარ ციხეში. უფრო ზუსტად, მაგის გამო კი არა, მაგის სილამაზის გამო“, — მწარედ ჩაელიმა ლუკას და ნარზე ჩამოჯდა. №0578 გვერდით მიუჯდა და ჩუმად უთხრა: „დაინყე!“

„ლამაზია ჩემი ცოლი, ოღონდ ისეთი ლამაზი კი არა, ჩვენს ვითომ ვარს კვლავებს რომ აჩვენებენ ტელევიზორში. აი, მაკა ასათიანი ხომ ლამაზია? მაგაზე ლამაზია ჩემი ცოლი. ახლა არ მითხრა, როგორ გამოგყვა, თუ ასეთიაო. ბავშვობიდან გვიყვართ და ერთმანეთი, ბალიდან... უყვარდი და გამოგყვა. ჰოდა, ვერ დღეს ცოტა ანერვიულებული მოვიდა სახლში, მარკეტში ვიღაც ტიპი გადამეკიდა, გინდა თუ არა, მითხარი, ვინ ხარო.“

ამას არაფერი უთქვამს, მაგრამ მერე გამოტყდა, რომ ის ტიპი მეორედ შეხვდა უკვე. პირველად შემთხვევით, მეორედ სპეციალურად დააბირა მარკეტის წინ, მანქანით ელოდა თურმე და უთქვამს, ხვალაც აქ ვიქნები და ზეგაც, სანამ არ გავივებ, ვინ ხარო.

მეორე დღეს მეც გავყვი და იმის მიუხედავად, რომ კაცი ახლდა, ის ტიპი მაინც გადმოხტა „ლექუსის“ ჯიპიდან, პირდაპირ მოვიდა და ჩემს ცოლს მკლავზე მოკიდა ხელი, ხომ გითხარი, დაგელოდებო. არც დაფიქრებულვარ, ისე დავარტყი. მოსულმა გაცოცხლები შემომხედა, მერე ნიკაპში ისეთი ამომძებო, გავითიშე. აზრზე რომ ეხმარებოდა, სადღაც ოთახში ვეგდე. კარგი ნაცემი ვიყავი, მთელი სხეული მტკიცოდა. ცოტა ხანში ის ტიპი მოვიდა ისევ, ნიხლი ჩამაზილა, მაგინა და მერე მითხრა, ვინ ჩემი სირი ხარ, ამდენს რომ ბედავო?! გესმის?! ცოლს ვიცავდი და თურმე ვებედავ. ხმა არ ამომიღია. სადამოს გარეთ გამომიყვანეს და მიხვდი, წყნეთში ვყავდი. ვიპოვე ახლაც იმ სახლს, რომ გემიშვან. დამაგდეს ქუჩაში ასე ნაცემი და წავიდნენ. მხოლოდ ერთი კაცი ეხმარებოდა. „ლექუსის“ ნომერი დავიმახსოვრე, დამალვა არც უცდიათ და მერე ჩემს მეგობარ პატრულს ვთხოვე, გამირკვიე, ვინ არის-მეთქი. იმანაც გაარკვია და მითხრა, მაგ მანქანით ადგიშვილის დაცვა მოძრაობსო. მიხვდი, შარში ვიყავი. შინ მისულს ცოლმა მითხრა, რომ გაითიშე, კივილი ავტყე, მაგრამ იმ ტიპმა მანქანაში ჩაგტენა და წავიყვანაო. არაფერს ერიდებოდნენ. სასწრაფოდ უნდა მომეფიქრებინა რაღაც. საბურთალოზე, უბანში, სადაც ბავშვობა გავატარეთ, ბინა ორივეს გვქონდა. ორივემ გავყიდეთ. და ავჭალაში გადავედი. თითქოს ყველაფერი დამთავრდა... მაგრამ მალე იქაც მოგვავნეს. ჩემს ცოლს პირდაპირ უთხრეს, შეეშვი მაგას, ცხოვრებას განახებოთ. ახლაც არ ვიცი, რა გზებით, მაგრამ ადგიშვილამ მიველა. მიმიღო, მომიხმინა, საერთოდ, სიტყვაც არ უთქვამს, ერთი სიტყვაც კი, უბრალოდ თავი დაიქნია და გამომიშვა. მეორე დღეს ჩემს შპს-ში ფინანსური შემოვიდა, დარღვევები აღმომიჩინეს და ბორკილებით გლდანში გამაქანეს. კინალამ მომკლეს ცემით. ერთხელ, მეორედ, მესამედ...
ადვოკატს ყველაფერს ვუყვებოდი. მას ჩემებთან გქონდა კავშირი. ერთ დღეს გამომიხსნა, შენი ცოლი სახლიდან წავიდა, ვიღაც ტიპთან ცხოვრობსო. კინალამ გავგიჟდი, მაგრამ ციხიდან რა უნდა მექნა?! სამაგიეროდ, მიდგომა შეიცვალა — მცემდნენ კი არა, ხელისგულზე მატარებდნენ და ვხვდებოდი, ამის საფასურს გარეთ ცოლი ნატურით იხდიდა. ახლა რომ გითხრა, გაბოროტებული არ ვარ-თქო, მოგატყუებ, მაგრამ რა ვქნა? მითხარი, რა გავაკეთო?! ხომ ხარ მეგობარი?! მეუბნებიან, მალე გავიშვებოთ. ისევ ესენი არიან ვლასტში, მე როგორც მითხრეს, ჩემი ცოლი ახლა სხვასთან არის, კიდევ ერთ მალაჩინოსანთან. ზამთარ-ზაფხულ ევროპული თუ აზიური დასვენება არ აკლია, ბავშვი ხან მაგასთან არის, ხან ჩემებთან. სამსახურიც დაინყო სადღაც პიარში თუ რაღაც სისულელეში და მე კიდევ ამ ყველაფერს ისე მიგზავნიან, არ ვითხოვ. მოაქვთ, ტოვებენ და ეგ არის რა“, — დაასრულა ლუკამ.

„რას აპირებ?!“ — ნართმეული ხმით ჰკითხა №0578-მა.

„რა უნდა დავაპირო, მითხარი?! შემომითვალეს, რომ გამოხვალ, ევროპაში გავიშვებთ, საქმესაც გინახავთო. იციან, ენები ვიცი, არ გამიჭირდება იქ, მაგრამ... ცოლი წამართვეს, ახლა შვილის გარეშეც მტოვებენ. ვიღაც რომ მოგვკლა, მეც მომკლავენ. თავს ხომ არ მოვიკლავ?! მითხარი, რა ვქნა, როგორ მოვიქცე? შენ რას იზამდი, ეგ მაინც მითხარი?!“ — ლუკა თითქმის ტიროდა.

„მე რას ვიზამდი, შენ არ გამოგადგება. შენი გადასახვეტია, როგორ მოიქცე. ინდივიდუალურია ეს. ახლა თუ არ გეწყინება, მარტო ყოფნა მინდა და დამიტოვ“, — უთხრა პატიმარმა და ნარზე წამოწვა. ლუკა კამერიდან ნელმონყვეტილი გავიდა.

ლუკა მ. სასჯელალსრულების დანესებულებიდან მალე გაუშვეს. ორ კვირაში სამშობლოს დატოვება მოსთხოვეს და ისიც იძულებული იყო, დამორჩილებოდა. მუშაობა ევროპაში სასტუმროს მენეჯერად დაიწყო, თუმცა საქართველოში ჩამოსვლა კარგა ხნით აეკრძალა. ხელისუფლების ცვლილების შემდეგ ლუკა დაბრუნდა და... ცოლს შეურიგდა.

როცა №0578-ს უთხრეს ლუკას ამბავი, მან მწარედ გაელიმა და ჩუმად თქვა: „ხომ გითხარი ლუკა, როგორც მე მოვიქცეოდი, შენ არ გამოგადგება-თქო“.

პერსონაჟი

შსს-მ სხსლსასროლი იარაღი და საბრძოლო მასალა ამოიღო



შსს-ს თბილისის მთავარი სამმართველოს დეტექტივების სამმართველოს და კონტრტერორისტული დეპარტამენტის თანამშრომლებმა, ჩატარებული ოპერატიულ-საგამოძიებო ღონისძიების შედეგად, 1989 წელს დაბადებული ზურაბ ხ. ცეცხლსასროლი იარაღის და საბრძოლო მასალის მართლსაწინააღმდეგო შექმნა-შენახვის ბრალდებით თბილისში დააკავეს.

სამართალდამცველებმა დაკავებულის საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკისას „კალაშნიკოვის“ სისტემის ავტომატური ცეცხლსასროლი იარაღი, 6 მჭიდი, 185 საბრძოლო ვაზნა და გადაჭრილი თოფი ამოიღეს.

გამოძიება ცეცხლსასროლი იარაღის და საბრძოლო მასალის მართლსაწინააღმდეგო შექმნა-შენახვის ფაქტზე მიმდინარეობს (საქართველოს სსკ-ს 236-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით).
„ვერსიანიუსი“

შსს-მ საქართველოში შემოტანილი დიდი ოდენობით მებადონი ამოიღო

შსს-ს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის მეორე მთავარი სამმართველოს და ამავე დეპარტამენტის სამეგრელო-ზემო სვანეთის სამმართველოს თანამშრომლებმა, ერთობლივად ჩატარებული ოპერატიულ-სამძებრო და საგამოძიებო ღონისძიებების შედეგად, 1978 წელს დაბადებული ომარ ჯ. დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შექმნა-შენახვის და საქართველოში დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონოდ შემოტანის ბრალდებით თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში დააკავეს.

სამართალდამცველებმა დაკავებულის პირადი ჩხრეკისას ნარკოტიკული საშუალება ამოიღეს, რაც ექსპერტიზის დასკვნით 0,8768 გრამი მეტადონია. გამოძიებამ დაადგინა, რომ ომარ ჯ-მ ნარკოტიკული საშუალება საქართველოში უკრაინიდან შემოიტანა. გამოძიება დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შექმნა-შენახვის და საქართველოში დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონოდ შემოტანის ფაქტზე მიმდინარეობს (საქართველოს სსკ-ს 260-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და 262-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, რაც 14 წლამდე თავისუფლების აღკვეთას ითვალისწინებს).



„ვერსიანიუსი“

„სილიკონის სკანდალი“ გრძელდება



დაცუდია თუ არა საქართველო უხარისხო იმპლანტებისგან

თამარ ლომსაძე
599-209401

გარკვეული პერიოდის წინ საფრანგეთში ე.წ. სილიკონის სკანდალი აგორდა. მიუხედავად მისი მასშტაბურობისა, ყველას ეგონა, ვითარება კონტროლსა და დაქვემდებარებულა და ხალხიც დაშოშმინდებოდა, მაგრამ... ასე არ მოხდა. მართალია, დღეს Poly Implant Prothese აღარ ფუნქციონირებს, მაგრამ ქალები, რომლებიც სწორედ ამ ფორმის მიერ წარმოებული იმპლანტების გამო დაზარალებულნი და ბევრს კიბოც გაუჩნდა, დღემდე ითხოვენ დახმარებას... თუმცა აჯობებს, ყველაფერს ქრონოლოგიურად მივყვეთ:

იმპლანტების ერთ-ერთმა მწარმოებელმა ფირმამ Poly Implant Prothese ტექნიკური სილიკონი გამოიყენა. ტრიუკი იაფფასიანი იყო, თუმცა კოლოსალურმა მოგებამ ეს ნაბიჯიც გაამართლა და დაზარალებულების ვიწვიშიც გადაფარა. დაინფიცირებული სისხლი, კიბო, ლეიკემია... ამ დიკანონოზით მაშინ არაერთი ქალი იტანჯებოდა და საფრანგეთის ჯანდაცვის სამინისტრომაც გადაწყვიტა, იმპლანტები უფასოდ შეეცვალა, ოღონდ მხოლოდ მათთვის, ვისაც პლასტიკური ოპერაცია სამედიცინო ჩვენებით ჰქონდა ჩატარებული. რა მოხდა შემდეგ და რა ბედი ეწიათ საკუთარ სილამაზეზე მზრუნველ ქალბატონებს? ისინი დღემდე ცდილობენ, სამართლის პოვნას, მაგრამ უშედეგოდ.

კომპანიის დირექტორს ოთხი წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუხაჯეს, მის ასისტენტებთან საპროცესო შეთანხმება გაფორმდა, ფირმა ოფიციალურად ბანკროტად გამოცხადდა და ამ ვითარებაში რთული არ არის გარკვევა, ანაზღაურებს თუ არა ვინმე ზარალს. რა თქმა უნდა არავინ!

არადა, ფაქტია — სამშენებლო, ტექნიკურმა სილიკონმა უამრავი ადამიანი შეინარა და ეს სასამართლო ექსპერტიზამაც დაადასტურა — გელი, რომელიც წლები ორგანიზმში იღვრებოდა

იმიტომ, რომ Poly Implant Prothese-ს პროდუქცია საკმაოდ თხელი იყო, უამრავ დაავადებას იწვევს და მათ შორისაა კიბოც.

როდესაც ერთ-ერთი ქალბატონის ორგანიზმიდან ეს იმპლანტები ამოიღეს, გაირკვა რომ გელის მეათედი უკვე ჩაღვრილი იყო. ექსპერტიზამ კიდევ ერთხელ დაადასტურა, რომ ყოველად დაუშვებელია, ეს მასალა მედიცინაში გამოიყენებოდეს.

ამ სკანდალური ფაქტის შემდეგ წელიწადზე მეტი გავიდა, თუმცა ათიათასობით დაზარალებულთაგან მხოლოდ 523-ს ამოაცალეს მანვე პროთეზი.

რით იყო გამოწვეული კომპანია PIP-ზე ამხელა მოთხოვნა? — მისი პროდუქცია ყველაზე იაფი ღირდა და შესაბამისად, არც კლიენტების მოზიდვა გასჭირვებიათ.

არადა, საფრთხე, რაზეც ექიმები გამუდმებით საუბრობენ სუსტი სქესის წარმომადგენლებთან, არაფერია ქალების მუდმივ სწრაფვასთან შედარებით სრულყოფილები. წინააღმდეგ შემთხვევაში, რით შეიძლება აისხნას ის, რომ „სილიკონის სკანდალმა“ ესტონეთამდეც მიიღწია და, სხვათა შორის, არც არაბეთის ქვეყნები დაინდო და არც ტუნისი?

ესტონელი პლასტიკური ქირურგი ირმუნებოდა, რომ Allergan-ის იმპლანტებს იყენებს, რომელიც ბევრად ხარისხიანია და შეიძლება დამცავი ფენისგან შედგება, თუმცა საინტერესო ისაა, როგორ გააღაურა მისი კლინიკა PIP-ის პროდუქციას?

არადა, PIP-ის იმპლანტები ჯერ კიდევ 2010 წელს აკრძალეს, მაგრამ დღემდე რატომ იმკის მსოფლიოს პლასტიკური ქირურ-

გია მისი პროდუქციით გამოწვეულ სავალალო შედეგებს, ეს კითხვა უპასუხოდ რჩება.

ზოგი ექსპერტი ღიად აცხადებს, რომ ასეთი სკანდალები მხოლოდ კონკურენტების მიერ იყო პროვოცირებული და რეალობას ნაკლებად შეესაბამებოდა. მაგრამ ფაქტები საპირისპიროს ამტკიცებს — კიბო ტექნიკურმა სილიკონმა გამოიწვია; ასევე ერთი შემთხვევა დაფიქსირდა ლეიკემიისა — დაავადებით 54 წლის ქალბატონი გარდაიცვალა, მისმა ნათესავებმა მარსელის სასამართლოში შეიტანეს სარჩელი, თუმცა პირდაპირი კავშირი დაავადებასა და სილიკონის იმპლანტებს შორის არ დადასტურდა. სამაგიეროდ არაერთი ფაქტის გახსენება შეიძლება, როცა პლასტიკურმა ოპერაციებმა და უხარისხო სილიკონმა ადამიანებს ცხოვრება დაუმახინჯა — მსოფლიო ბაზარზე ხომ PIP-ის ნილი დაახლოებით 80 პროცენტი იყო. ალბათ ეს გახდა მიზეზი, რის გამოც კომპანიამ თავი ბანკროტად გამოაცხადა — წარმოუდგენელია, ათასობით ოპერაციის ხარჯი დაფინანსებინა მაშინ, როცა უხარისხო იმპლანტების ამოღება სამ ათას ევრომდე ჯდება, მომწივანი კი მსოფლიო მასშტაბით უზვადაა — რუსეთში, ისრაელში, საფრანგეთში, ბრიტანეთში...

რაც შეეხება ტუნისს, ამ სკანდალის შემდეგ სერიოზულად შეირყა იქაური პლასტიკური ქირურგების რეპუტაცია, არადა მანამდე ოპერაციების მეტი წილი სწორედ იქ ტარდებოდა, რადგან სხვა ქვეყნებთან შედარებით, ბევრად იაფი ღირდა.

სილიკონის სკანდალს გვერდი ვერც აშშ-მ აუარა, თუმცა იქ მოვლენები ბევრად ადრე განვითარდა: ჯერ კიდევ 1982 წელს ხარისხის კონტროლის ამერიკულმა ორგანიზაციამ (FDA) სამედიცინო დანესებულებებიდან ანგარიშები გამოითხოვა სილიკონის იმპლანტების ხარისხთან დაკავშირებით. 1984 წლიდან სასამართლო პროცესებმა შეუქცევადი ხასიათი მიიღო და 1992 წლისთვის ვითარება კონტროლს აღარ ექვემდებარებოდა. ზოგიერთი მსხვილი კომპანია იძულებული გახდა, თავი ბანკროტად გამოეცხადებინა, რადგან თითოეული უკმაყოფილო ადამიანი და მისი სარჩელი ფინანსურ მდგომარეობაზე დამანგრეველად მოქმედებდა. 1992 წელს FDA-მ გადაწყვიტა გამოეცხადებინა მორატორიუმი, თუმცა იმის გამო, რომ სილიკონის გელსა და დაავადებებს შორის კავშირი მაშინ ვერ დაადგინეს, სხვა ქვეყნებს აშშ-სთვის არ მიუბაძავთ.

რა ვითარებაა ამ მხრივ საქართველოში? კონტროლდება თუ არა შემოტანილი იმპლანტების ხარისხი და რამდენად ვართ დაცულნი მსგავსი სავალალო შედეგებისგან? — ამ კითხვებზე ერთგვაროვანი პასუხი არ არსებობს და სამწუხაროდ, ყველაფერი, ისევე და ისევე, ექსპორტიორისა და ამა თუ იმ პლასტიკური ქირურგის კეთილსინდისიერებაზე დამოკიდებულია. ცნობილი ქირურგი **მინა გვარამია** „ვერსიასთან“ აცხადებს, რომ საქართველოში ოფიციალური გზით შემოსულ ნებისმიერ იმპლანტს გააჩნია წარმოშობისა და შესაბამისობის სერტიფიკატი: „ეს უზრუნველყოფს ფალსიფიკაციების პროდუქციისგან თავის არიდებას... ჩვენს კლინიკაში გამოიყენება მხოლოდ ავტორიზებული დისტრიბუტორის მიერ მოწოდებული ამერიკული იმპლანტები (MENTOR)“.

რაც შეეხება ხარისხს, ბატონი გიას განცხადებით ეს პირველი რიგი „კლინიკისა და ექიმის პრეროგატივაა“. ძნელია, არ დაეთანხმო, თუმცა აქ არის ერთი „მაგამი“ — მხოლოდ ეს ორი ფაქტორი ვერ იქნება უსაფრთხოების გარანტი, მით უმეტეს, რომ ექიმებიც ვერაფრით დაიცავენ საკუთარ პაციენტებს, თუ ერთ არამშენიერ დღეს, ექსპორტიორმა უხარისხო პროდუქციის ურცხვად გასაღება გადაწყვიტა. ასე რომ, საქართველოც ვერ იქნება დაზღვეული მსგავსი სკანდალებისგან, თუმცა ბატონი გიას აცხადებს: „ჩვენს კლინიკაში მხოლოდ დროით გამოცდილი, მსოფლიოს მონიწივე ბრენდების პროდუქციას იყენებენ, ასეთი კომპანიების მიერ ტყუილი და არაკეთილსინდისიერი რეკლამა კი ფაქტობრივად გამორიცხულია. განსაკუთრებული სიფრთხილე აუცილებლად უნდა გამოვიჩინოთ იმ პროდუქციის მიმართ, რომლის წარმოება ახალი დაწყებულია ან მწარმოებელი კომპანია ახალი გამოსულია ბაზარზე. აუცილებელია, პროდუქციის ხარისხი და სანდოობა დრომ დაამტკიცოს“.

რევიონი

როსტაურიდან NBG-ის გაქცევის, ლანჩხუთიდან „ჯი-აი-დის“ განდევნა მოჰყვა

გურია კიდევ ერთ კომპანიას დააფრთხილებს

გიორგი სირაძე
„ვერსიასთან“ გუბერიალად

ლანჩხუთის მუნიციპალიტეტმა კომპანია „ჯი-აი-დის“ ხელშეკრულება პირობების შეუსრულებლობის გამო შეუჩერა. კომპანია, რომელიც ლანჩხუთში სარემონტო სამუშაოებს აწარმოებდა, 2012 წლიდან უკვე შეყვანილი იყო დისკვალიფიცირებულთა სიაში. ლანჩხუთის მუნიციპალური შესყიდვების განყოფილების ხელმძღვანელის, **მინა აფხაზაშვილის** განმარტებით, ელექტრონულ ვაჭრობას სისტემა აკონტროლებს, ისინი მხოლოდ სატენდერო მოთხოვნებს აყენებენ, რაც კომპანიამ დააკმაყოფილა: „ბოლო სამი წლის განმავლობაში, მას შესრულებულ სამუშაოებში პრობლემა არ ჰქონია“.

გავრცელებული ინფორმაციით, ამ საკითხით ფინანსური პოლიცია დაინტერესდა, რომელმაც ლანჩხუთის გამგეობაში, მუნიციპალიტეტის ათ სოფელში შპს „არქ დიზაინ მშენის“ მიერ წყლის სისტემის შიდაქსელის რეაბილიტაციასთან დაკავშირებით შესრულებული სამუშაოს შესახებ არსებული დოკუმენტაციის შესწავლა დაიწყო.

ლანჩხუთის მუნიციპალიტეტმა ქუჩების მოასფალტებისა და სანიტარული არხების რეაბილიტაციის მიზნით ტენდერი რამდენიმე თვის წინ გამოაცხადა. ელექტრონულ ვაჭრობაში გამარჯვებულმა კომპანია „ჯი-აი-დის“ სარემონტო სამუშაოები ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებამდე დაიწყო და მოქტომბრამდე გადაწყვიტა დასრულება. ქალაქის 7 ქუჩაზე ჩასატარებელი ინფრასტრუქტურული სამუშაოებისთვის 840 000 ლარი იყო გამოყოფილი, მაგრამ სამუშაოები მხოლოდ ორ ქუჩაზე ჩატარდა.

სამუშაოების არაჯეროვნად შესრულებისთვის, ამ ხნის განმავლობაში კომპანიამ, მუნიციპალიტეტისგან გაფრთხილება არაერთხელ მიიღო, ბოლოს კი, პირობების შეუსრულებლობის გამო, ხელშეკრულება შეუჩერეს.

მუშახელი, რომელიც კომპანიას დაქირავებული ჰყავდა, სახელფასო დავალიანების გასტუმრებას უშედეგოდ ელის. მდგომარეობას ართულებს ისიც, რომ დამქირავებულსა და დაქირავებულს შორის, ხელშეკრულება არ დადებულა, შეთანხმება სიტყვიერად მოხდა.

წოდარ ხრიპაძე: „ვინც ვმუშაობდით, ყველას ასაღები გვაქვს თანხა. მე დაახლოებით 1 100 ლარი მეკუთვნის“.

„მათ უნდა ჰქონდით ხელშეკრულება გაფორმებული. თუ არ მისცემენ შესაბამის ანაზღაურებას, ეს უკვე სასამართლოს დავის საგანია“, — გვეუბნებიან გამგეობაში.

მშენებლობის გრაფიკის დარღვევის გამო შეუწყდა ხელშეკრულება ჩოხატაურში კულტურის სახლის მშენებელ კომპანია



NBG-საც. NBG-ის ხელშეკრულების შესაბამისად, პროექტით გათვალისწინებული 1 მილიონ 200 ათასი ლარი უნდა აეთვისებინა, აქედან მხოლოდ 55 000 ლარის სამუშაო შეასრულა.

მუნიციპალიტეტის გამგეობისგან წინასწარ გადარიცხული 300 ათასი ლარით კი, კომპანიამ ჩოხატაური ისე დატოვა, დღემდე მათი ადგილსამყოფელი ვერ გაარკვეეს.

როგორც მუნიციპალიტეტის გამგებელი **ირაკლი კუჭავა** აცხადებს, კომპანიისგან მიტაცებული თანხის ანაზღაურებაზე პასუხისმგებლობას საბანკო გარანტიის გამცემი „არდი ჯგუფი“ აიღებს.

ჩოხატაურში კულტურის სახლის მშენებლობა 2012 წელს საპარლამენტო არჩევნების დროს დაიწყო და 2014 წლის ბოლომდე უნდა დასრულებულიყო.

ვერსიანიუსი

2008 წლის ოფთი დაღუპული პოლიციელების შვილები გაქურდიანთი დაინახნებენ

შინაგან საქმეთა მინისტრის, ვახტანგ გომელაურის გადაწყვეტილებით, 2008 წლის რუსეთ-საქართველოს ომში დაღუპული შსს-ს თანამშრომლების შვილები მთის კურორტზე, ბაკურიანში დაინახნებენ.

12 ბავშვი ბაკურიანში, ერთ-ერთ სპორტულ სკოლაში, 10 დღის განმავლობაში დაინახნებს და სათხილამურო სპორტს დაეუფლება. მოზარდები ასევე სხვადასხვა შემეცნებით და სპორტულ ღონისძიებაში მიიღებენ მონაწილეობას. დასვენების ბოლო დღეს ბავშვებს შორის თხილამურებზე დგომაში მეჯიბრი გაიმართება. გამარჯვებულებს სამინისტროსგან საჩუქრები გადაეცემათ.

„ვერსიანიუსი“

ვაზაგაშვილის საქმის სკანდალური სტენოგრაფია

იბეჭდება უვცლად „ფხვანის ხმის“ ნებართვით

„აფხაზეთის ხმამ“ ექსკლუზიურად მოიპოვა ბეჭდური ფაილი, რომელიც ფარულად ჩანერილი საუბრის სტენოგრაფიაა. სტენოგრაფია ოფიციალურადაა შედგენილი, აქვს დავალების ნომერი და ბეჭედი და, როგორც ჩვენთვისაა ცნობილი, თან ერთვის ე.წ. კორექტების სპეცოპერაციის საქმეს. მოგვიანებით, „ახალი გამოძიების“ პერიოდში, ეს სტენოგრაფია საქმიდან გაქრა, რადგან ამ საუბრიდან მტკიცდება, რომ კორექტებთან სპეცოპერაციის დროს დაღუპულები იმ დღეს ვარკეთილში, კონკრეტული პირის ბინის გასაძარცვად მიდიოდნენ, სადაც, „საქმის მიმცემის“ მიხედვით, 30 ათასი დოლარი ინახებოდა. ამის შესახებ სტენოგრაფიაში „მ1“ შიფრით მოხსენიებული მამაკაცი, იგივე ედო ჰყვება. მას შეეითხვება ორი მამაკაცი უსვამს, რომელთაგან ერთი „მ“, მეორე კი „მ2“ შიფრითაა მოხსენიებული. „მ1“ ანუ ედო ამჟამად უკრაინაშია და სასჯელს იხდის. ჩვენი ინფორმაციით, მან უკრაინაში ქალს ყელი გამოჭრა, რის შემდეგაც დააკავეს და გაასამართლეს. საუბრისას ედო თავის შესახებაც ჰყვება, საიდანაც ირკვევა, რომ რამდენჯერმე იყო ნასამართლეთი, მათ შორის, ყაჩაღობაზეც. მისი სიტყვებით, ის საბაგროსთან უნდა შეხვედროდა ზურა ვაზაგაშვილსა და მის მეგობრებს სწორედ 2 მაისს, საქვსთან უნდა დამჯდარიყო და ვარკეთილში წაეყვანა, სადაც ლილოს ბაზრობაზე დასაქმებული, ეთნიკურად აზერბაიჯანელი ბიზნესმენის ბინა უნდა გაეძარცვათ. ეს საუბარი ჩანერილია ისე, რომ „ედომ“ ამის შესახებ არ იცის. ის შედგა „ედოს“ დაკავების შემდეგ (ნარკოტიკებთან დაკავშირებით) და ჩანერილია კორექტების სპეცოპერაციის დასრულებიდან რამდენიმე თვის შემდეგ. „ედო“ ამბობს, რომ დილომში მცხოვრები რამდენიმე „ბლატნი“ მისით კორექტების ოპერაციის შემდეგ დაინტერესდა და ისიც შესახვედრად დილომში მივიდა. ეს და სხვა დეტალები იკითხება ჩანანერების ასლებში, რომლებსაც გთავაზობთ აღსანიშნავია, რომ ჩვენი ინფორმაციით, „ედო“ არის სწორედ ის მოწმე, რომელიც ბიძინა ივანიშვილმა ახსენა და განაცხადა, რომ ის უკრაინაშია.

დავლების შიფრი: MV-7-117-06
კონტროლის ადგილი
კრების რეგისტრაციის
გაფორმების თარიღი 06.06.06.
ფურცლების რაოდენობა 21

საუბრობენ მამაკაცები:
ოთახში შემოიყვანეს მამაკაცი /მ1/. რომელიც დაჯდა მაგიდასთან.

მ. /სომხურად ეკითხება/ რა ჰქვია?
მ1. მე არ მესმის სომხური!
მ. რატომ?
მ1. დედა ქართველი მყავს, სახლში ძირითადად ქართულად ვლაპარაკობდი, მამა რუსეთში იყო ხოლმე, ისე რუსულად და ქართულად ვლაპარაკობ!
მ. ეს რა კოპლები გაქვს?
მ1. .../?გაურკვევ/
მ. რამდენი გაქვს ნასამართლობა?
მ1. სამი
მ. სამი? სად იჯექი?
მ1. აქ მქონდა 3 წელი და ორი რუსეთში. 1 წელი და 10.
მ. პირველი ვადა, რამდენი?
მ1. სამი.
მ. სამი წლის იყავი?
მ1. არა, 3 წლიანი სასჯელი მქონდა.
მ. პირველად რისთვის დაგიჭირეს?
მ1. მანქანა გავიტაცე.
მ. გამტაცებელი ხარ?
მ1. არა, ისე, რაც შემხვებოდა, გატაცებასაც ვერ დაარქმევ ამას.
მ. რამდენი წლის იყავი?
მ1. 15.
მ. 15? და 3 წელი მოგცეს?
მ1. ხო, 3 წელი.
მ. აქ დაგაკავეს?
მ1. გლდანში.
მ. რომელ წელს?
მ1. 84 წელი იყო.
მ. 84-ში რამდენი წლის იყავი 15, არა?
მ1. 15. ივლისში დამაკავეს 4-ში და სექტემბერში გავხდი... ნუ 2 თვის შემდეგ.
მ. და 3 წელი მოგისაჯეს?
მ1. კი, 3 წელი.
მ. ბოლომდე იჯექი?
მ1. კი.
მ. სად იჯექი?
მ1. ავჭალაში. მერე რუსეთში გადამაგ ზაენეს.
მ. რუსეთში რისთვის?
მ1. აი ის დრო იყო, როდესაც შევარდნაძე რუსეთში საგარეო საქმეთა მინისტრად გადაიყვანეს და აქ პატიმარი მოვიდა და რაღაცა პატარა რეპრესიები გაატარეს.
მ. სამი წელი იქ იჯექი?
მ1. არა, აქ ვიჯექი და...
მ. რამდენი ხანი იჯექი აქ?
მ1. სადაც, წელიწადი და 7 თუ 8 თვე.
მ. დანარჩენი წლები იქ იჯექი?
მ1. კი, იქაც თვეები ვიჯექი. წელი არ ვმჯდარვარ.
მ. იქ სად, რომელ ქალაქში?
მ1. ბელორეჩენსკი, კრასნოდარის მხარე.
მ. ა, ეს ქვეყნის ბოლოა.
მ1. არა, იქ არა, ის სხვაა, ეს კრასნოდარია და არა კრასნოდარსკი.
მ. რომელი ქალაქი?

მ1. ბელორეჩენსკი.
მ. რანაირი ზონა იყო?
მ1. მცირეწლოვნების, რანაირი უნდა ყოფილიყო?
მ. ამ, „წითელი“?
მ1. „წითელი“, ხო.
მ. შენ რას აკეთებდი?
მ1. იქ არაფერს. იქ უფროსებმა მითხრეს, რომ იქ რომ მიხვალ, უთხარი, ვითომ წერა-კითხვის უცოდინარი ხარო. მშენებლობაზეც არ დავედი.
მ. არ დადიოდი?
მ1. არა. ვეუბნებოდი, რომ ბუასილი მაქვს და ფეხიც გადავიტყავე. იქ ყოველდღე ვინ დაგინყებდა შემომხებდა?
მ. ე.ი. „ბლატნი“ ცხოვრება მოიწყე?
მ1. ნუ იცი როგორ? მეზარებოდა და იქ უნდა გემუშავა.
მ. აქ როგორ იჯექი?
მ1. ნორმალურად რა.
მ. ნორმალურად როგორ? მაყურებელი ვინ იყო?
მ1. იყვნენ რა... რომ ჩავედი იმ წელში ვინ იყო... მერე აკოფოვი იყო.
მ. იქ თუ აქ?
მ1. აქ. იქ არ ყოფილა მაყურებელი. მერგოლები იყვნენ და მორჩა.
მ. „ჩეკები“ რამე ეგეთი?..
მ1. პატარებზე არა და დიდებზე კი, იყო.
მ. მეორე „სროკი“?
მ1. ლოკში ვიჯექი.
მ. იმის შემდეგ, რაც გაგათავისუფლეს, რამდენ ხანში დაგიჭირეს?
მ1. 5 წელი და 4 თვე ვიყავი თავისუფლად. ამ დროის მანძილზე, როსტოვში ვმუშაობდი.
მ. რაზე?
მ1. იქ ჩემს სიძეს, საამქრო ჰქონდა გახსნილი და მძლოლად ვმუშაობდი. პარკებს აკეთებდა.
მ. პარკებს?
მ1. ხო, 5 კაპიკანი, 10 კაპიკანი რომაა, 25-იანები გაყიდვამ.
მ. მაგის მერე, რაზე დაგიჭირეს?
მ1. მერე ისე, რა...
მ. სიმთვრალით?
მ1. არა, ნარკოტიკზე, კოკაინზე ჩავვარდი...
მ. შემთხვევით?
მ1. გეფიცები, ჩანთები მოვიპარეთ...
მ. ხო?
მ1. იქ აეროპორტში, ახალგაზრდა ბიჭები იყვნენ, ვესაუბრებოდათ... არ გჯერათ ხომ? სასაცილოა, ხო? ძნელი დასაჯერებელია, მაგრამ უნდა დამიჯეროთ. იმ დროს კოკაინი მარტო ტელევიზორში ქონდა ხალხს ნანახი, ისიც ვიდეოს, რომ უყურებდნენ. იქ კი აეროპორტის დაცვაში ახალგაზრდა ბიჭები მუშაობდნენ და იმათაც უნდოდათ ფულის გაკეთება. ხელფასი არ იყო საკმარისი და ისინი „ნაკოლს“ გვაძლევდნენ...
მ. ყველგან/?/
მ1. ისინი „ნაკოლს“ გვაძლევდნენ და ჩვენ კი ჩანთებს ვპარავდით. თურმე ამ ჩანთებს უთვალთვალავდნენ, კურიერის დაჭერა უნდოდათ. მე კი, ეს ჩანთები ავიღე და როგორც წესია, წყნარად გამოვიდვიარ მანქანასთან. არც კი გამოვცდენილვართ, ბაზ-ბუხ და კინალამ გავგიჟე. მერე თვითონაც გაერკვნენ. მოვიპარე, რა გინდოდათ-თქო? ლოკში ბევრი ოპიუმი. იქ ხომ ასეთი ყაყაჩოა, და სოფლის დღესასწაულიც არის „მაკარეი“ ჰქვია.



მ. არის?
მ1. კი. ყაყაჩოს თესლები ხო, მე კი არ გამისინჯია, მარა ხარშავდნენ. იქ კი ამ თესლებს, ცხობაში იყენებენ.
მ. საკვებში?
მ1. ხო, რა.
მ. რამდენი დაგაკავეს?
მ1. მარტო მე წავედი „სროკზე“.
მ. ის ვალინეცი როგორ? (?)
მ1. ...არა!
მ. შენ თავზე აიღე ყველაფერი?
მ1. არა, რაღაცა მანეთები მივეცი, მაშინ ეს გადიოდა და ნორმალურად ყველაფერი. წავედი, ერთი წელი მომისაჯეს და მორჩა.
მ. კოკაინზე?
მ1. ხო, მე ხომ ქურდობაზე არ ვიჯექი, არა? და თანაც მე ამაზე კი არ გამასამართლეს, არამედ მე კიდევ მქონდა ხსნარი ქილაში. ამაზე...
მ. შენ ე.ი. უკვე დიდი ხანია იჩხირები?
მ1. არა, როგორ დიდი ხანია?
მ1. აბა, 15 წლის დაგიჭირეს და 3 წლის შემდეგ გაგათავისუფლეს.
მ1. კი, 18 წლის ვიყავი.
მ. 18 წლიდან უკვე იკეთებ.
მ1. არა, მაშინ არ ვიკეთებდი.
მ. 18 და 5?
მ1. 23
მ. 23. ერთი წელი მოგცეს, არა?
მ1. ერთი წელი.
მ. გამომხვედი თავისუფლებაზე, როდის?
მ1. ერთი წელი რომ მომისაჯეს, ჩამსვეს 92-ში ნომებრში და გამათავისუფლეს 93-ში და თვენახევრის შემდეგ, დეკემბერში ისევ დაგიჭირეს.
მ. მერე რისთვის?
მ1. მერე ყაჩაღობისთვის.
მ. ყაჩაღობისთვის?
მ1. ნუ, ეგრე მომცეს ფაქტურად, ყაჩაღობის მუხლით. ერთი ფული უნდა მოეტანა. სადაც 2 წელი ფულს არ იხდიდა. თანაც იმ ფულს, რომელიც მან აიღო და აღარ დააბრუნა. ამიტომ ჩვენ შევედით მასთან სახლში, ისე იარაღებით და რამით კი არა, მსუბუქად გადავუარეთ და თვითონ მოგვცეს და ჩვენ გამოვედით. 2 წელი გავიდა, 2 წლის მერე დაგიჭირეს.
მ. თქვენ კი დაგავინყდათ?
მ1. კი.
მ. .../?/
მ1. ... მოკლედ, მე ბინას ვიკეთებდი ჩემთვის. მე იქ ორთახიანი ბინა მქონდა.
მ. საკუთარი თუ?
მ1. კორპუსში.
მ. შენი საკუთარი?
მ1. კი ჩემი. მე იქ, ლოკში, ნახევარ წელიწადში არცთუ ისე ცუდად წამოვიჩიე. მაშინ გადაყრილი მანქანები იყო, ნანოლებს აქეთ ქერჩის და აქ არანაირი პრობლემა არ იყო.
მ. მოპარულები?
მ1. არა, გადაყრილები...
მ. როგორ გადაყრილები.
მ1. ფულის მაგივრად, ნუ საბჭოთა კავშირის დროს, შემნახველი სალაროდან ხომ უნდა გაგეკეთებინა. აქ კი ის, რაც ზევით იყო და კიდევ დროზე უნდა მოგეკლავებინა. მაგალითად, საკომისიო აფასებდა 5000-ად ხო, 5000-ს ვაძლევდით და 35-ს აღარ. და ვადმოგვყავდა აქეთ ქერჩის და ლიჩოვსკის გავლით. მოპარულ მანქანებსაც ასე, იქ იპარავდნენ და აქეთ გამოქონდათ. ეხლა უკვე ესე სამუშაო აღარაა.
მ. ე.ი. 10 წელი იჯექი?
მ1. კი.
მ. ე.ი. 3 ნასამართლობა გქონდა?
მ1. კი. 3.
მ. და 10 წელი სად იჯექი?
მ1. ლოკში.
მ. რომელ ზონაში?
მ1. ისე... „რეჟიმნია“, რომ ვთქვა, მთლიანად წითელი იყო არა...

მ. „ბლატნი“ იყვნენ, იჯდნენ?
მ1. კი იყვნენ.
მ. ქურდები?
მ1. ჩემს იქ ყოფნაში 3 შემოვიდნენ, მაგრამ სამივე იყვნენ „სუხარები“. მხოლოდ ერთი იყო თბილისელი, აზიზა მოვიდა.
მ. აზიზა?
მ1. კი, გლდანელი.
მ. ქურდი?
მ1. კი, ქურდი. შემხვდა.
მ. ეგ, სახელით იყო?
მ1. ხო, სახელით იყო.
მ. აზიზა? გახსოვს შენ ეგეთი?
მ2. ეხლა სად არის?
მ1. არ ვიცი, მაგი დაიჭირეს შონსკის ოლქში, აი კინოც ხომ გინახია, ფირზე რომ აწერია შონსკის...
მ1. ნუ მოკლედ, იქ ჩასვეს და იქ, კარგად იჯდა.
მ. შენ გიცნობდა?
მ1. კი. ერთი კვირა იჯდა ზინაში. მერე დაკეტეს და ჟიტომირში გადაიყვანეს. „კრიტიკა“. იქიდან, რომ განთავისუფლდა წავიდა მოსკოვში და მერე მანქანაში, თუ სადაც ააფეთქეს.
მ. ბოლოს საიდან გაათავისუფლდი?
მ1. ლოკიდან.
მ. ლოკიდან. ეს რომელ წელს იყო?
მ1. 2003 წლის დეკემბერში.
მ. აქამდე იჯექი?
მ1. 93-ში ჩამსვეს და 10 წელი ხომ მქონდა. მერე იქ ტუბერკულოზით დავავადდი. 2-ჯერ ვიყავი ავად. ეს, მარჯვენა მხარე დეფორმირებული მაქვს, სითხე ჩამიშვდა და ინფექცია შემიტანეს.
მ. ე.ი. 2003-დან 2006-მდე აქ იმყოფები? გაუსვლელი იყავი?
მ1. არა, გავდიოდი, მოსკოვში ვიყავი.
მ. მოსკოვი და ლოკში იყავი?
მ1. ლოკში არა, მარა კიევი ვიყავი.
მ. უკრაინაში.
მ1. ერთი წლის უკან ვიყავი.
მ. რა ჩაიღინე იქ?
მ1. არაფერი.
მ. არ გინდა ლაპარაკი?
მ1. ნუ, კიევი რა მნიშვნელობა აქვს, რა გავაკეთე? იქიდან ჩამოვედი აქ სტუმრად. იქ ისე ურთიერთობა გექონდა.
მ. რა ჩაიღინე?
მ1. არაფერი. ერთი გველი მოვახრჩვე.
მ. /იცინის/...?
მ1. არა, მართლა.
მ. ცუდადა ხარ?
მ1. გავცივდი ცოტა. არა ამათმა მითხრეს, იკეთებო და მე ვუთხარი, რომ სექტემბერში გადავაგდე-მეთქი, მაგრამ ხანდახან ხდება ასეთი რამ. ეხლა 5 დღეა გავცივდი და იმას ვინვეთებ. სახლში ნამალი მაქვს და ვინვეთებ.
მ. და მაინც, ლოკში რა ჩაიღინე?
მ1. ლოკში არაფერი.
მ. კიევი, უკრაინაში?
მ1. არაფერი, ლოკში არ ვიყავი. ვიყავი კიევიში.
მ. რატომ ინტერესდებიან იქ, მენით?
მ1. იქ რამდენიმე გველებთან ვლაპარაკობდი, მითხრეს, წავიდეთ კიევიში და მე კი მიწოდდა, ბიზნესით დავაკავებოდი იყავი.
მ. მშენებლობით?
მ1. არა, პატარა მალაზია, მოდიო წავიდეთო და მეც „ნაგლად“, იმათ იციან, რომ იქ ბევრი ნამალია. მე ვუთხარი, რომ იქ პრობლემები მაქვს. კიევიში რომ ვიყავი, მთელი ამბავი დამჭირდა, რომ გამოვსულიყავი და ბიჭები მომეხმარნენ ამაში... ასეთი რამეები, რა. მე ხომ ვიცი ვინ არიან, გველები და იმიტომ, რომ ყოფილიყვნენ...
მ. მოიცა, მოიცა, ვინა გყავს, იქ გოგონა გყავს?
მ1. კი, მყავს.
მ. რა ქვია?
მ1. ირინა.
მ. გიყვარს?
მ1. ისე რა, ერთი წელია რაც ვიცნობ.

მ. მალაზის გახსნა იქ გინდა? აგურები, რამე ბლოკები ხომ გაქვით უსტები?

მ1. არა.

მ. ხომ გაჩურქეს?

მ1. მე ისე ვითხარი „პლიტა“ და რამე...
 მ. თალითი ხარ, ხომ შენ?

მ1. ნუ როგორ თაღლითი, თუ ვინმე ბიძა იყოს და რატომ არ უნდა მოვატყუო? ეს ხომ ისეთი მსუბუქი კრიმინალია, არა? ნუ რატომ შემდეგისთვის? ავიღებ და დემონტაჟს, გამოვა გამოვა, თუ არა და, რა არის, აგურებს უკან ხომ არ წაიღებს? აშენებულს, ბეტონის მოსარევი „მეშალკით“ ხომ არ მომივარდება, არა. ხომ არ დამინყებს დანგრევას. დროთა განმავლობაში მივცემ. მისი გადაგდება კი არ მინდა. ასე უცებ არ შემოიძლია მიცემა. უნდა გავაკეთო და ამისთვის საჭირო თანხებს არ ვფლობ.

მ. შენ სრულყოფილად ფლობ რუსულ ენას.

მ1. კი, რუსულ სკოლაში ვსწავლობდი.

მ. აქაც?

მ1. მე მხოლოდ აქ ვსწავლობდი, მეტი არსად.

მ. იქ შენ სკოლა კი არა, მთელი აკადემია დაამთავრე. 10 წელი იქ, 23 წელი აქ.

მ1. იქ უკრაინული, სრულიად სხვაა.

მ. ა?

მ1. თუმცადა, მე ვიცი უკრაინული ენა.

მ. კარგად იცი.

მ1. რალაცას ვახერხებ.

მ. აქ „ბლატნიკობთან“ გაქვს რამე ურთიერთობა?

მ1. ეხლა რას გაიგებ, ვინ „ბლატნიკია“ და ვინ ისე...?

მ. კი ვერ გაიგებ, მარა მაინც ხომ გაქვს?

მ1. ნუ ისე რა. მე ვერ ვიტყვი, რომ ძალიან მჭიდრო ურთიერთობა მაქვს.

მ. ვისთან გაქვს, ან გქონდა?

მ1. მე არ ვიცი, თქვენ ვინ გაინტერესებთ?

მ. რუდიკა ვინაა, გერმანიაში?

მ1. რუდიკა ჩემი დისშვილია. იელოვას მონ-მეა.

მ. რისი მონმე?

მ1. იელოვას. რომ ჩამოვედი და დოკუმენტებს ვაკეთებდი, მაშინ.

მ. რისი მონმე? მე ვერ გავიგე.

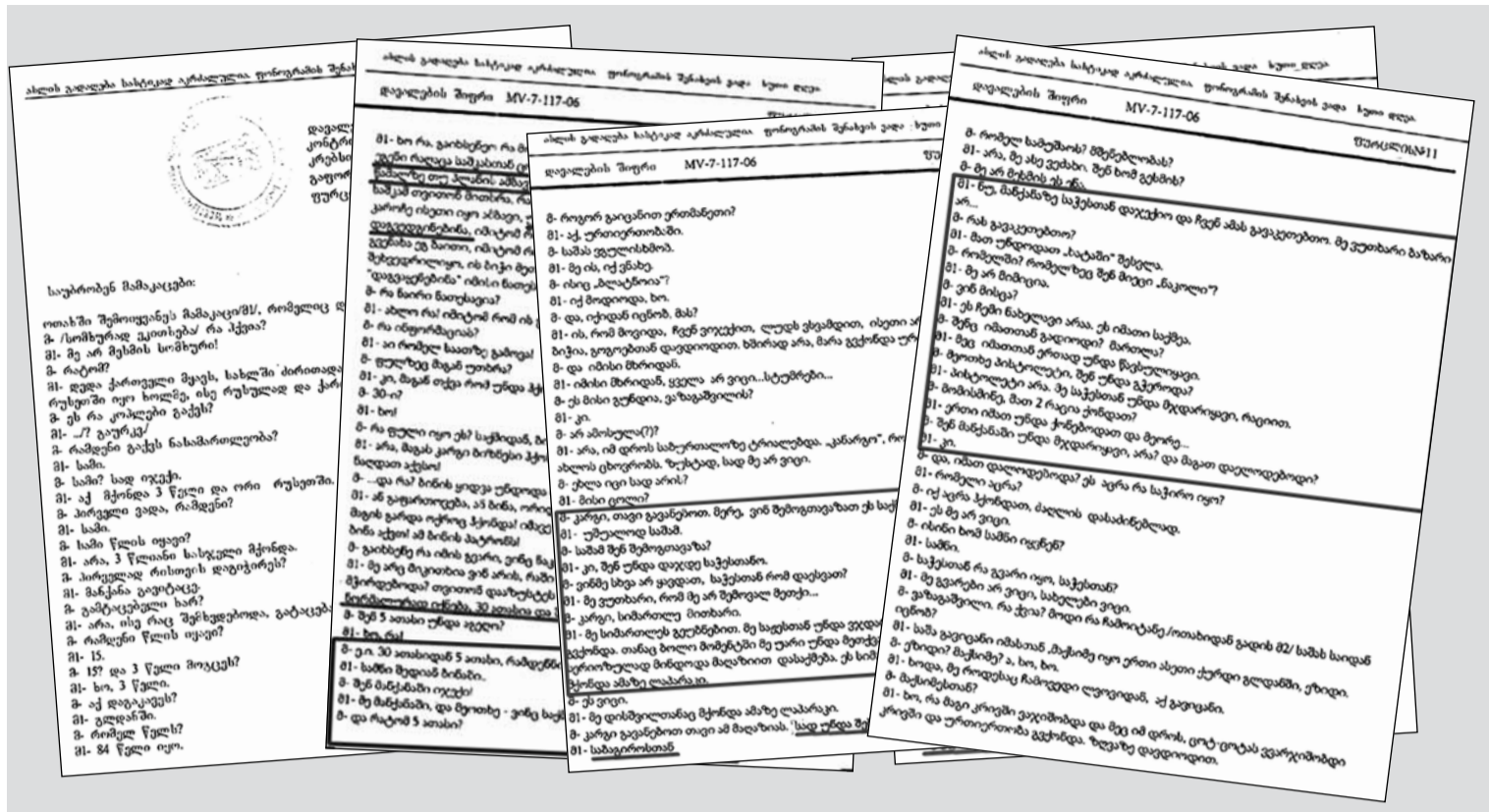
მ1. აი ეხლა რომ არიან, იელოველები. აი ის არის. ძალიან მორწმუნე ბავშვია. არ ენევა.

მ. რამდენი წლისაა.

მ1. რამდენი წლისაა, 32-33.

მ. დიდი ხანია იქ არის?

მ1. კი. დიდი ხანია. გერმანიის მოქალაქეა, ორი შვილი ჰყავს უკვე. კრიმინალით არაა დაკავებული. შეიძლება მოვნიო? თორე ისეთი საუბარი ნავიდა, რომ...
 მ. შენ რომ გიყურებ. ჩვენ უნდა გამოგვივადეს საუბარი. თუ არა, მაშინ მარტო შენი ბრალი კი არ იქნება, ჩვენიც.
 მ1. ამაზეც ასე მითხრა. რომ დალაპარაკება უნდაო. რა უნდა კონკრეტულად მეთქი? აი, ამაზე.
 მ. ჩემზე?
 მ1. არა, ისე დალაპარაკება გვინდაო.
 მ. შენ მობილური გაქვს?
 მ1. კი.
 მ. რა ნომერია?
 მ1. 541900 ლაი-ლაი.
 მ. როგორ გგონია, რატომ ხარ აქ? შენი გაცნობა უნდაო?
 მ1. არა, ნუ გასაგებია, რომ რალაცის გასარკვევად. თუ ეს კიევთანაა დაკავშირებული, მაშინ ცალსახაა, რომ იქ.
 მ. კიევი შორსაა და აქ...?
 მ1. აქ არა მგონია.
 მ. ზუსტად იცი, სად იმყოფები?
 მ1. ვიცი, სამმართველოში.
 მ. არა, სამინისტროში.
 მ1. ა, სამინისტროში?
 მ. ხო.
 მ1. აქ სარდაფში ზიან არა, ქურდები?
 მ. აქ ჩვენს ქვევით? ნუ რა, ვერაფერს ვერ ხვდები?
 მ1. უცოდველი კაცი არ არსებობს.
 მ. მე იცი რას ვცემ პატივს, თუ გინდა გულწრფელად. აქ რამდენი ქურდიც მოყავთ, ყველა ჩვენს ხელში გადის. აი ეს არის ქვეგანყოფილების უფროსი ქურდების და ავტორიტეტების და ასეთი საქმეების. მე უფროსის მოადგილე ვარ. შენ როგორ გგონია, მე არ ვამბობ, რომ ჩვენ ასეთი მაგრები ვართ, მაგრამ შენ როგორ გგონია, შენმა პიროვნებამ რატომ დაგვანტერესა?
 მ1. იქნებ, სადაც ვფიგურირებ თუ სურათი გაქვს, ე.ი. რალაცა...
 მ. როგორ გგონია, რომელ საქმეში ფიგურირებ?
 მ1. რომ არასოდეს...
 მ. მოდი რა, ედო გქვია?
 მ1. კი.
 მ. მოდი გულწრფელად ვისაუბროთ. ჩვენ არაფერს არ ვიწეროთ, ან სიმართლე ვთქვათ, ან საუბარი არ შედგება. კარგი?
 მ1. კარგი.
 მ. შენ გქონდა შეხება ქურდებთან, როდესაც „სხოდკებზე“ საუბრობდით, მაგალითად იმაზე, რომ ერთი ტყუილი სიტყვისთვის კბილებში მოგდებ და ასეთი რამე გაგიგია?
 მ1. არა!



მ. არ გაგიგია? მე მინდა აგისხნა, რომ ახლა ისეთი მილიცია აღარაა, როგორც წინათ იყო, რომ კლავდნენ. თუ შედგება საუბარი, შედგება, თუ არა და შენ შენთვის და ჩვენ ჩვენთვის.

მ1. ეს ყოველთვის ასე იყო. მე ყველაფერი კარგად მესმის, მაგრამ მე უნდა ვიცოდე, რაზეა საუბარი.

მ. შენ ძალიან კარგად იცი, ხვდები.

მ1. კი, შემძლია რომ, მივხვდე, მაგრამ...
 მ. მე შენ მიგახვედრებ და დანარჩენი შენ უნდა მოყვი. კარგი? შენ ტელევიზორს უყურებ?
 მ1. ვაჭურებ.
 მ. კორტებზე, ხომ გახსოვს, რა მოხდა?
 მ1. მე მივხვდი, ვისზეა საუბარი.
 მ. ვისზე?
 მ1. საშუაზე, ხო? ვიცი და იმიტომ.
 მ. ჩვენ ყველაფერი ვიცი?
 მ1. მე ვიცი!
 მ. საიდან?
 მ1. იქიდან, რომ იმ დღეს მე მასთან მქონდა შეხვედრა.
 მ. და ერთად მიდიოდით საქმეზე?
 მ1. მთლად ასე არაა.
 მ. აბა როგორ?
 მ1. ეგენი უნდა მოსულიყვნენ ჩემთან დასალაპარაკებლად და თან რალაც უნდა მოეტანათ.
 მ. რა უნდა მოეტანათ?
 მ1. რომ ვთქვა, მათთან რალაცა თემა მქონდა სალაპარაკო, არა.
 მ. მოდი ედო, მე შენ საბოლოოდ გეტყვი და მეტეს აღარ...
 მ1. მე ნომერიც იმიტომ გამოვცვალე. მე ვიცოდი, რომ ჩემი ნომერი დაფიქსირებულია. მე ამ საკითხებზე უკვე ვილაპარაკე.
 მ. ვისთან ილაპარაკე?
 მ1. იყვნენ ბიჭები მოვიდნენ, დამირეკეს, და ვილაპარაკეთო. მეც ყველასთან დავილაპარაკე.
 მ. ვინ იყვნენ ბიჭები, თანამშრომლები?
 მ1. არა მგონია.
 მ. აბა ვინ?
 მ1. მე მგონია, რომ „ბლატნიკები“.
 მ. რა უნდაოთ?
 მ1. რა მოხდა, როგორ მოხდა? მეც ყველაფერი ვუთხარი.
 მ. რა უთხარი?
 მ1. რომ მე მათთან უნდა მქონოდა შეხვედრა და ისინი უნდა მოსულიყვნენ.
 მ. და მერე?
 მ1. მე ვუთხარი, რომ ეს ეხებოდა სამუშაოს.
 მ. რომელ სამუშაოს? მშენებლობას?
 მ1. არა, მე ასე ვგვძახი. შენ ხომ გესმის?
 მ. მე არ მესმის ეს ენა.
 მ1. ნუ, მანქანაზე საქსთან ვიჯექი და ჩვენ ამას გავაკეთებთო. მე ვუთხარი, ბაზარი არ...
 მ. რას გავაკეთებთო?
 მ1. მათ უნდაოთ „ხატაში“ შესვლა.
 მ. რომელი? რომელიზეც შენ მიეცი „ნაკოლი“?
 მ1. მე არ მიმიცია.
 მ. ვინ მისცა?
 მ1. ეს ჩემი ნახელავი არაა. ეს იმითი საქმეა.
 მ. შენც იმითთან გადიოდი? მართლა?
 მ1. მეც იმითთან ერთად უნდა წავსულიყავი.
 მ. მეოთხე პისტოლეტი, შენ უნდა გქეოდა?
 მ1. პისტოლეტი არა. მე საქსთან უნდა ვმჯდარიყავი, რაცით.
 მ. მომისმინე, მათ 2 რაცია ქონდათ?
 მ1. ერთი იმით უნდა ქონებოდათ და მეორე...
 მ. შენ მანქანაში უნდა მჯდარიყავი, არა? და მაგათ დაელოდებოდი?
 მ1. კი.
 მ. და იმით დალოდებოდა? ეს აცრა რა საქირო იყო?
 მ1. რომელი აცრა?

მ. იქ აცრა ჰქონდათ, ძალის დასაძინებლად.

მ1. ეს მე არ ვიცი.

მ. ისინი ხომ სამინი იყვნენ?

მ1. სამინი.

მ. საქსთან რა გვარი იყო, საქსთან?

მ1. მე გვარები არ ვიცი. სახელები ვიცი.

მ. ვაზაგაშვილი. რა ქვია? მოდი რა ჩამოიტანე /ოთახიდან გადის მ2/ საშას საიდან იცნობ?

მ1. საშა გავიცანი იმასთან, მაქსიმე იყო ერთი ასეთი ქურდი გლდანში, ეზიდი.

მ. ეზიდი? მაქსიმე? ა, ხო, ხო.

მ1. ხოდა, მე როდესაც ჩემოვედი ლგოვიდან, აქ გავიცანი.

მ. მაქსიმესთან?
 მ1. ხო, რა მაგი კრივი ვარჯიშობდა და მეც იმ დროს, ცოტა-ცოტას ვვარჯიშობდი კრივი და ურთიერთობა გქონდა. ზღვაზე დავდიოდით.
 მ. როგორ გავიცანი ერთმანეთი?
 მ1. აქ ურთიერთობაში.
 მ. საშას ვგულსხმობ.
 მ1. მე ის, იქ ვხახე.
 მ. ისიც „ბლატნიკია“?
 მ1. იქ მოდიოდა, ხო.
 მ. და იქიდან იცნობ მას?
 მ1. ის რომ მოვიდა, ჩვენ ვიჯექით, ლუდს ვსვამდით, ისეთი არაფერი. სიმპათიური ბიჭია, გოგოებთან დავდიოდით. ხშირად არა, მარა გქეონდა ურთიერთობა.
 მ. და იმისი მხრიდან.
 მ1. იმისი მხრიდან, ყველა არ ვიცი... სტუმრები...
 მ. ეს მისი გუნდია, ვაზაგაშვილის?
 მ1. კი.
 მ. არ მოსულა (?)
 მ1. არა, იმ დროს საბურთალოზე ტრიალებდა. „კანარეო“ რომაა, ვაჭა-ფშაველეზე, ახლოს ცხოვრობს. ზუსტად სად, მე არ ვიცი.
 მ. ეხლა იცი სად არის?
 მ1. მისი ცოლი?
 მ. კარგი თავი გავანებოთ. მერე ვინ შემოგთავაზათ ეს საქმე? ოღონდ სიმართლე.
 მ1. უშუალოდ საშამ.
 მ. საშამ შენ შემოგთავაზა?
 მ1. კი, შენ უნდა დაჯდე საქსთანო.
 მ. ვინმე სხვა არ ყავდათ, საქსთან რომ დაესვათ?
 მ1. მე ვუთხარი, რომ მე არ შემოვალ მეთუ...
 მ. კარგი, სიმართლე მითხარი.
 მ1. მე სიმართლეს გუუბნებთ. მე საქსთან უნდა ვმჯდარიყავი. ჩვენ ასეთი საუბარი გქეონდა. თანაც ბოლო მომენტში მე უარი უნდა მეთქვა. მე არ მინდოდა, რადგან სერიოზულად მინდოდა მალაზით დასაქმება. ეს სიმართლეა, იმიტომ, რომ სახლშიც მქონდა ამაზე ლაპარაკი.
 მ. ეს ვიცი.
 მ1. მე დისშვილთანც მქონდა ამაზე ლაპარაკი.
 მ. კარგი გავანებოთ თავი ამ მალაზიას. სად უნდა შეხვედროდი იმ დღეს?
 მ1. საბაგროსთან.
 მ. საბაგროსთან?
 მ1. კი.
 მ. შენ იცი რამდენი იყვნენ?
 მ1. ის მარტო უნდა ყოფილიყო.
 მ. მარტო?
 მ1. კი.
 მ. რა, ორნი მიდიოდით საქმეზე?
 მ1. არა, იმ დღეს გადავწყვიტეთ.
 მ. აბა როგორ?
 მ1. ის უნდა მოსულიყო შეხვედრაზე და მათთან ერთად მე უნდა წავსულიყავი.
 მ. მოდი, რა ნუ ურეგ?
 მ1. არა, მე ცუდად ვაზროვნებ და იმიტომ. მანამდე...

მ. გქონდათ რამოდენიმეჯერ შეხვედრა?

მ1. კი. 3-4-ჯერ შეხვედრებივართ.

მ. ყველაფერზე ისაუბრეთ.

მ1. არა ბოლომდე არა. იქ რალაცა შუალედებში ჩვენ ვსაუბრობდით ალბათ, 2 თვე. ჩვენ 2 თვის განმავლობაში ალბათ 4-ჯერ შეხვედით.

მ. ედო, ეს შენი სიტყვებია, რომ იქ თუ იქნება „შუხური“, იქ ჩვენინანია და არავინ „პატროლს“ არ დაურეკავს. ეს შენი სიტყვებია?

მ1. მე არ მახსოვს სიტყვა-სიტყვით საუბარი.

მ. ეხლა საუბარში შენ ამბობ, რომ საუბარი შენთან იარალის გარეშე შედგა? რა, შენი ეშინოდათ?

მ1. არა, არ ეშინოდათ. მათ უნდოდათ დაეტოვათ ვაზისუბანში.

მ. რა?
 მ1. იარალი. იქ უნდა დაეტოვათ.
 მ. რატომ?
 მ1. ახლობელთან. იმ ადამიანს მეც კი ვიცნობ, მარა კონკრეტულად მისი ბინა არ ვიცი.
 მ. კონკრეტულ კითხვას გისვამ, კურაშინი (?) რომელ „ხატაში“ შედიოდა?
 მ1. ვაზისუბანში.
 მ. სად და ვისთან?
 მ1. იქ ის მესამე ხომ არის? იმით ყველაფერი შესანიშნავად იცნობ. შენც
 მ. ყველაფერი შესანიშნავად იცი.
 მ1. მე ხო იქ ვცხოვრობ უბანში, არა? მეტ-ნაკლებად ვიცი ეს უბანი, ვაზისუბანი და ა.შ. ამიტომ მე უნდა დავმჯდარიყავი საქსთან და ისინი შედიოდნენ.
 მ. რომელ „ხატაში“ მე შენ გეკითხები?
 მ1. ეს (?) არ ვიცი, ვაზისუბანში.
 მ. შეგიძლია გვაჩვენო პირდაპირ? მე იცი რა მინდა? მე მინდა გავიგო, სიმართლეს ლაპარაკობ თუ არა. რალაცა ნანჩილს სიმართლეს ამბობ და ბოლოში უკვე ამოკლებ?
 მ1. თავიდან, როდესაც ფული ძალიან მჭიდრობოდა მალაზიისთვის...
 მ. ეს ვიცი.
 მ1. მე დავთანხმდი. მერე რალაცა გამომიჩნდა და ყველანაირად უარს ვამბობდი.
 მ. ეს ვიცი. შენ დისშვილს გადაგდებდი და მანქანა გინდოდა.
 მ1. არა არ ვაგდებდი.
 მ. „გოლოლი-მ“
 მ1. არა არ გადამიგდია.
 მ. კაი რა, ედო არ გიმინდა, ჩვენ ყველაფერი ვიცით შენს შესახებ იმ დღიდან, საიდანაც ჩვენ შენზე ვმუშაობთ. მოდი არ გინდა, თუ იქნება საუბარი, იქნება, თუ...
 მ1. მოიცადე, მე გეტყვი. მე მისი გადაგდება კი არ მინდოდა, არამედ დროის განელვა, მანქანის გაყიდვა და ფულის მიცემა.
 მ. შენი დისშვილის, ნათესავია ხო, შეგძლოდა გეგერეკა და ფული გესესხა. ისიც ხო ვილაცისგან იღებ, არა? კარგი დავანებოთ თავი. რომელ „ხატაში“ შედიოდით?
 მ1. 1 სართულზე, 4 სადარბაზოიან კორპუსში, საპარიკმახეროს პირდაპირ.
 მ. რამდენი უნდა გამოგეცნათ?
 მ1. იქიდან? ზუსტად არ ვიცი, მაგრამ მიახლოებით, მაგრამ არანაკლებ ნაღდი ფული 30-სა მაინც, სუფთად ხელზე.
 მ. საიდან იცოდით, რომ იქ 30 000-ია?
 მ1. ასე დავთვალეთ, თანაც (?) მუშაობს ლილოში.
 მ. რაზე?
 მ1. ნუ იქ, 2 თუ 3 ადგილი აქვს თავისი და თვითონ აზერბაიჯანელია, ცოლი სომეხი ყავს და კიდევ სახლის პირდაპირ რალაცა საპარიკმახერო აქვს.

პაპაგაშვილის საქმის სკანდალური სტენოგრაფია

მე-9 გვერდიდან

მ. რა ქვია?
 მ1. ამ მეპატრონეს?
 მ. ხო!
 მ1. .../პაუზა/ ზუსტად არ ვიცი, უბრალოდ გავითიშე ეხლა.
 მ. მიდი, შენ ეხლა თავი აიყვანე რა, ყურადღებით იყავი!
 მ1. ნუ, თუ ბინა უნდა გარჩევნო? მე გარჩევნებთ და მერე თქვენ თვითონ...
 მ. ჩვენ ყველაფერი ვიცი ამაზე! მე მინდა, შენგან გავიგო ეს! მაინტერესებს, შენ გულახდილი ხარ ჩვენს მიმართ თუ არა!
 მ1. სახელი არ მახსოვს... მე ამათ იმ დღეს ვუთხარი, თუ სალაპარაკოა, მე ვილაპარაკებ, რა!... მერე ყველაფერი შევწყვიტო.
 მ. რა შევწყვიტო?... საქმეზე არ მიდიოდი მაგასთან ერთად? რა მნიშვნელობაა, ვინ იქნებოდა იქ... /?/
 მ1. ხო, მაგრამ მერე გადავიფიქრე!
 მ. რატომ გადავიფიქრე?
 მ1. გადავიფიქრე, არ მინდოდა, არ ვიცი! იმიტომ, რომ პატარა „პრასვეტი“ გამოჩნდა და ვიფიქრე, რატომ გავრისკო მეთქი!
 მ. მაშინ რატომ შეხვდი მაგას 3-ჯერ და მსჯელობოდი?
 მ1. იმ მომენტისთვის არავითარი „პრასვეტი“ არ მქონდა, ვალეები მქონდა და მარტო ამიტომ! ვიფიქრე თუ საჭეზე დავჯდები ერთი 10%-ს მომცემენ თქო!
 მ. რატომ 10%, შენ საქმე მიეცი და...
 მ1. საქმე მე არ მიმიცია!
 მ. აბა ვინ მისცა?
 მ1. ჩემი საქმე არ იყო, მაგათი საქმე იყო!
 მ. ვისი მაგათი?
 მ1. საშუალო მოვლა ჩემთან გასარკვევად!
 მ. რის გასარკვევად?
 მ1. მკითხა, ამ ადამიანს იცნობო? მანქანით მივედი, შეხვედე სახეს და ვუთხარი, მგონია ნაცნობი სახეა მეთქი, ის იყო, რაც იყო, მე მარტო შეხვედე და დავეთანხმე სპეციალურად, თან ვიცოდი, რომ საშუალო ნორმალური „აბაროტები“ აქვს და ტყვილად არ იჩალიჩებს.
 მ. რას ნიშნავს ნორმალური „აბაროტები“?
 მ1. ვხედავდი, რა წრე აქვს მაგას. კარგ მანქანებზე დადიოდნენ, სულ მუდამ „პლანს“ ეწოდება, სულ „ნამალი“ ჰქონდა, ფული ჰქონდა! ... ამიტომ ვიფიქრე, რომ რაღაცა არის დაკავებული!
 მ. აბა, ვინ მისცა საქმე, შენ ვერ მეტყვი? ვილაცხა მე-3 იყო მანდ, ვისაც ყველა იცნობდა.
 მ1. საშუალო მაგასთან უნდა შეხვედრებინა ჩემი თავი, მაგრამ მე მგონია, რომ ის მაგის ნათესავია!
 მ. ვისი?
 მ1. იმ აზერბაიჯანელის!
 მ. ვინც მანდ მანქანაში იჯდა?
 მ1. არა! ბინის პატრონი, ვინც იქ ცხოვრობდა!
 მ. გვერდით მცხოვრებმა მისცა საქმე?
 მ1. არა, იმის ნათესავი!
 მ. ვერ გავიგე!
 მ1. ვისი ბინაც არის, მაგისი ნათესავი...
 მ. /ანწყვ/. მოდი დავაზუსტოთ, ვის ბინაშიც შედიოდით, იმ აზერბაიჯანელი, ხო? მაგისი ნათესავი გვერდით ცხოვრობს?
 მ1. არა, მე არ ვიცი, მე ის არ მინახია, მაგრამ მე ვიცი, რომ მაგან მისცა პირადად საშუალო.
 მ. ვინ მაგან?
 მ1. ნათესავი!
 მ. აზერბაიჯანელი?
 მ1. ხო, ბინის პატრონის!
 მ. სად ცხოვრობს იგი?
 მ1. მე არ ვიცი, მე ის არ მინახია, მე საშუალო ბინაც არ ვიცი!
 მ. რა ჰქვია მაგას, ვინც საქმე მისცა?
 მ1. /ფიქრობს/ არ ვიცი, არ მახსოვს!
 მ. გაიხსენე, გაიხსენე!
 მ1. ვერ ვიხსენებ!
 მ. როგორ? შენ საქმეზე მიდიოდი, როგორც იძახი და არ შეეკითხე?
 მ1. რათ მინდოდა? ისინი მოილაპარაკეს, დავაზუსტეს, მე ხომ არ შევეკითხებოდი, „ვინ მოგცა ნაკოლი?“ ესე ხომ არ ხდება?
 მ. რატომაც არა? შენ ხომ საქმეში იყავი?
 მ1. მე კი ვიყავი საქმეში. თუ მივდივარ, ვთანხმდები ნაფიქრად სამუშაოზე, რათ მინდა ვიკითხო, „ვინ მოგცა, როგორ მოგცა?“ ჩემთვის უკეთესია, რომ არ ვიცოდე!
 მ. არა, შენ გქონდა მაგის უფლება გაგეგო!
 მ1. არა, მე ვიკითხე „რა სიგნალია? ნორმალური? კარგი?“ და მაგან მიპასუხა, „ხოო, კარგი კაცია, ჩვენიო“.
 მ. როგორ ავიხსნა, რომ ჩვენი კაცია?
 მ1. ის ნათესავია და იქ გვერდით იქნებო! ყველაფერს დააზუსტესო...
 მ. /ანწყვ/ ის სახლში უნდა ყოფილიყო?
 მ1. ის სხვა მანქანით იქნებოდა, ნახავდა, რომ გამოვიდოდა პატრონი, და ჩვენ გვეტყოდა: „ვისო, გამოვიდა სახლიდან“.

მ. გასაგებია! ეხლა შენ მითხარი, ვინ მოდიოდა შენთან „ბლატნიო“ ამ საქმის მერე.
 მ1. მაგისი უბნელები!
 მ. ვინ უბნელები? რამდენი იყვნენ?
 მ1. მანქანით იყო, მე დამირეკა და მითხრა: „ამოდიო, დილომშიო“, ავედი და...
 მ. /ანწყვ/ ვინ დაგირეკა? მისი ძმა? ვაზაგაშვილის?
 მ1. არა, მე მაგათ კარგად არ ვიცნობ, მე კარგად ვიცნობ საშუალო, რა!
 მ. ეხლა საშუალო ჩემმა მტერმა იცნობდეს კარგად!
 მ1. არა, მე მაგასთან მქონდა ურთიერთობა! ჩემთან მოდიოდა სახლში!
 მ. შენზე როგორ გამოვიდნენ ეგენი?
 მ1. საშუალო მიერ!
 მ. საშუალო როგორ? საშუალო ხომ მოკლეს?
 მ1. მერე უკვე ესო!
 მ. შენ ხომ თქვი, რომ იმის მერე მოვიდნენ შენთან?
 მ1. მერე მოვიდნენ?
 მ. ვინ მოვიდა?
 მ1. დამირეკა!
 მ. ვინ?
 მ1. მე ვერ ვიხსენებ, მაგრამ, მოვედი მაგათ უბანში, დილომში...
 მ. ე, ედო, ის არ გახსოვს, ეს არ გახსოვს, ვერ იხსენებ?
 მ1. არა, მე დაახლოებით რაც მახსოვს...
 მ. მე რომ დამირეკა შენთან და მეთქვა... /?/. შენ მოხვიდოდი?
 მ1. ნუ, მოვედი, და მეუბნება, რომ უნდა შეხვედე! რაღაც არის დასაზუსტებელი.
 მ. რა? რასთან დაკავშირებით?
 მ1. საშუალო!
 მ. რა საშუალო?
 მ1. დასაზუსტებელი არისო და ვილაპარაკეთ, მე მაგათ ვუთხარი, რომ „ხო შეხვედრილი გქვინდა“, ჩვენ უბრალოდ გვინტერესებს, რატომ მოხდა ესო, როგორ მოხდა, ჩვენ ყველასთან ვხვდებითო, გვინტერესებს, იქნება „პადასტავა“ განალიზება იყო? იმიტომ, რომ ეს არ იყო სამუშაო პროცესი, ისინი ადგილზე მიაძინეს! ეს ლაპარაკი იყო მე და ვუთხარი კი ბატონო, ესე და ესე იყო, იმ დღეს შეხვედრა გქვინდა, ჩვენ უნდა ნავსულიყავით ვაზისუბანში, მე უნდა დავმჯდარიყავი საჭესთან, საბაგისროსთან, იმიტომ, რომ მე ის გზები არ ვიცი...
 მ. დააზუსტე, სად, საქმეზე?
 მ1. არა, დამაცადეთ, მე შემეშალა, ეს ვაზისუბანში კი არა, ვარკეთილში იყო!
 მ. ვარკეთილში მიდიოდი საქმეზე?
 მ1. ხო, ვარკეთილში! რატომ ვთქვი ვაზისუბანში? მაგრამ ის აზერბაიჯანელი, პირველი სართული, ლილოში მოღვაწეობს, იქ ბიზნესი აქვს...
 მ. გვარი არ გახსოვს?
 მ1. გაჩვენებთ ბინას, რა მნიშვნელობაა? მოპირდაპირე მხარეს მაგის ცოლს სალონი აქვს.
 მ. საპარკმახერო?
 მ1. ხო! და ცოლი სომეხი ყავს!
 მ. იმ აზერბაიჯანელი?
 მ1. ხო, სომეხია!
 მ. ეხლა შენ მე მითხარი, ისინი რამეს განვებოდნენ?
 მ1. არა, არ მანვებოდნენ!
 მ. შენ მარტო ახვედი იქ? სალაპარაკოდ?
 მ1. ხო!
 მ. და მერე რა? ვინ იყო? ვინ გებაზრებოდა?
 მ1. მე ერთ-ერთზე ველაპარაკებოდი იმ ბიჭს, მაგრამ 2-ჯერ ნახაბი მყავს საშუალოსთან ერთად, ერთხელ საბილიარდოში ვიყავით რუსთაველზე, იქ ვნახე ერთხელ.
 მ. რომელ ზონაში იჯდა ის? ეგ რა „ბლატნიო“?
 მ1. ხო!
 მ. ქურდია?
 მ1. არა! რა ქურდი? უბრალოდ „ბლატნიო“!



მ. რა ნომრიდან გირეკავდა?
 მ1. მობილურზე დამირეკა!
 მ. ჩანერილი გაქვს?
 მ1. არა, მაგათი ნომრები არა მაქვს, მე მაქვს საშუალო ნომერი!
 მ. რა გააჩირო ამ საშუალო?
 მ1. აგერ მობილური მაქვს და შეიძლება ენახო!
 მ. როდის დაგირეკეს?
 მ1. როდის დამირეკეს? 2 კვირის წინ იყო!
 მ. 2 კვირის წინ. და შენ ახვედი სად? დილომში?
 მ1. ხო, დილომში!
 მ. სად? რა ადგილას?
 მ1. იქ, სადაც სპორტული კომპლექსია, ხომ იცით, იქ ცალმხრივი გზა არის, ბოლომდე თუ გახვალთო საბინლა ერთი და იქ კუთხეში, საერთოდ იქ ვხვდებიოდი ხოლმე...
 მ. ხოლმე როგორ? რამოდენიმეჯერ შეხვდი?
 მ1. ხო, აბა, არა ერთხელ მყავს ნახაბი!
 მ. იმის მერე რაც კორტებზე მოხდა, იმის მერე რამდენჯერ შეხვდი?
 მ1. ერთხელ!
 მ. მომიყვი ამ შეხვედრაზე!
 მ1. შეხვდით იქ, იმ კუთხეში, ...
 მ. მაგან გითხრა მოდიო?
 მ1. ხო, თუ შეგიძლია ამოდი, სალაპარაკო მაქვსო. მე ავედი, და ის მეუბნება, ესეთი სიტუაცია არისო, ეს მკვლელობაა და ჩვენ გარკვევა გვინდაო, იქნება ვინმემ ჩაუშვა ან რა იყო. მე ვუთხარი, არ ვიცი მეთქი, არ დავუშალე და ვუთხარი, რომ შეხვედრა გქვინდა, არ ვუთხარი, რომ უარის თქმა მინდოდა.
 მ. მოდი შენ იცი, როგორ მელაპარაკე, ჩათვალე, რომ მე ის ტიპი ვარ და შენ ენაზე, შენი ჟარგონებით მელაპარაკე!
 მ1. მე მქონდა შეხვედრა საშუალოსთან, უნდა მოსულიყო, „სტრელკა“ მომცა 9 საათზე. ხო, 9 საათზე უნდა მოსულიყო.
 მ. სად?
 მ1. საბაგისროსთან!
 მ. ხო, შენ დაურეკე, თუ თვითონ დაგირეკა?
 მ1. არა, დამირეკა! ერთი პატარა „ნიუანსი“ იყო, ისინი აქამდე 1 ან 2 დღით ადრე, მაქსიმუმ 2 დღით ადრე, გვქონდა შეხვედრა, რომ ნავსულიყავით და გვენახა, როგორია იქ გამოსვლის ვარიანტები მანქანით...
 მ. საქმის მერე, ხო?
 მ1. არა, იმ შემთხვევამდე, კორტებზე!
 მ. გამოსვლა საქმის მერე, ხო?
 მ1. ხო, საქმის მერე რა, სამუშაოს მერე, და მაგან დამირეკა და მითხრა, პატარა საქმე მაქვსო და ვერაო, მანამდე ჩვენ შეხვდით „კანარგოსთან“ მარჯვნივ პირდაპირ...
 მ. ედო, მიდი რა იმ შეხვედრაზე მომიყვი, კორტების მერე, სად შეხვდა ის ტიპი და რას ბაზრობდა?

მ1. კაროჩე, ედო, მე მიცნობო, უბრალოდ გავიგო, დავაზუსტო, ყველაფერიო. პატარა ნიუანსიც გაიხსენე...
 მ. აილე შენც გაიხსენე ყველა პატარა ნიუანსი!
 მ1. ხო, რა, გაიხსენე რა მოხდაო, ვისთან იქნება შეხვედრა ჰქონდაო, ბოლო ხანებში ეგენი რაღაცა საშუალოსთან ცოტა ცუდად იყვნენ. ხოტა სპორტი მოუვიდათ! არ ვიცი ნამაღზე თუ პლანის ამბავზე, არ ვიცი! ეგერ ნაღდათ ვიცი რომ იყო, იმიტომ რომ საშუალო თვითონ მითხრა, რაღაცა ნავიხიპიშო მაგასთან! ხო და ესო! მეც ვუთხარი, კაროჩე ისეთი იყო ამბავი, უნდა მოსულიყო მანამდე, უნდა ნავსულიყავით ის ბაითი უნდა დაგვედგინებინა, იმიტომ, რომ ვიყავით სულ ერთხელ რა მისულიყო, რა, და უნდა გვენახა ეგ ბაითი, იმიტომ, რომ მანდ... ნუ რომელი საათისთვის... იმ ტიპთან უნდა შეხვედრილიყო, ის ბიჭი მეთქი არ ვიცი ვინ არის, იმ პატრონის, ვისი ბაითიც უნდა „დაგვაყენებინა“, იმისი ნათესავია!
 მ. რანაირი ნათესავია?
 მ1. ახლო რა! იმიტომ, რომ ის გვანვდიდა მთელ ინფორმაციას!
 მ. რა ინფორმაციას?
 მ1. აი, რომელ საათზე გამოვა!
 მ. ფულზეც მაგან უთხრა?
 მ1. კი, მაგან თქვა, რომ უმდა ჰქონდეს 30 ათასი! მინიმუმ, 30-მდე უნდა ყოფილიყო!
 მ. 30?
 მ1. ხო!
 მ. რა ფული იყო ეს? საქმიდან, ბინა გაყიდა თუ რა?
 მ1. არა, მაგას კარგი ბიზნესი ჰქონდა და კიდევ გაფაროვება უნდოდა, მოკლედ, 30 ნაღდათ აქვსო!
 მ. ... და რა? ბინის ყიდვა უნდოდა თუ საქმის გაფართოვება!
 მ1. ან გაფართოვება, ან ბინა, ორიდან ერთი, მაგრამ ეს თანხა იყო დასახელებული! მაგის გარდა ოქროც ჰქონდა! იმავე სადარბაზოში მე-7, ან მე-8 სართულზე კიდევ ბინა აქვთ! ამ ბინის პატრონი!
 მ. გაიხსენე რა იმის გვარი, ვინც ნაკოლს გაძლევდა!
 მ1. მე არც მიკითხა, ვინ არის, რაში ვიკითხავდი? ეს ცუდი ტონის ნიშანია, მე რაში მჭირდებოდა? თვითონ დააზუსტეს და თქვენს, საჭესთან დაჯექი, ყველაფერი ნორმალურად იქნება, 30 ათასია და შენ შენ 5 ათასს აიღებ, რა!
 მ. შენ 5 ათასი უნდა აგელო?
 მ1. ხო, რა!
 მ. ე.ი. 30 ათასიდან 5 ათასი, რამდენი იყვნენ? ოთხნი? არა, ხუთნი!
 მ1. სამნი შედიან ბინაში...
 მ. შენ მანქანაში იჯექი!
 მ1. მე მანქანაში და მეოთხე — ვინც საქმე მოგვცა!
 მ. და რატომ 5 ათასი?

„300 არაგველთან“ „ნატალია კვანტალიანის სახელობის სისხლის ბანკის“ ფილიალი გაიხსნა

მეტროსადგურ „300 არაგველის“ მიმდებარე ტერიტორიაზე, კერძოდ, წინანდლის ქუჩისა და ქეთევან ნამებულის გამზირის კვეთაზე, „ნატალია კვანტალიანის სახელობის სისხლის ბანკის“ ფილიალი გაიხსნა. როგორც ბანკის ხელმძღვანელმა, ნატალია კვანტალიანმა „ვერსიას“ განუცხადა, ბანკის ახალ ფილიალში მსურველებს სისხლის ჩაბარება საქართველოში ყველაზე მაღალი ანაზღაურებით შეეძლებათ. ამასთან, ახალ ფილიალში სისხლის ყიდვაც იქნება შესაძლებელი. წინანდლის ქუჩისა და ქეთევან ნამებულის გამზირის კვეთაზე გახსნილი „ნატალია კვანტალიანის სახელობის სისხლის ბანკის“ ფილიალი უანგარო დონორებსაც მოემსახურება. აქვე, შეგახსენებთ, რომ „ნატალია კვანტალიანის სახელობის სისხლის ბანკი“ საქართველოში ყველაზე ძველი და დიდი ტრადიციების მქონე ბანკია.





ავტო ღირებულება

შეიძინეთ ახალი ან მოხადი ავტომობილი

დაზღვევის მოთხოვნის გაჩეხვა

ავტომობილის
ლიზინგების

მაქსიმალური
ვადა

80%
მეტი

5
წელი

შეავსეთ ონლაინ განაცხადი

WWW.ONELOAN.GE

დაგვიკავშირდით აქვეყონით

255 55 00

LIBERTY

☎ * 55 00 📠 +995 32 255 55 00 🌐 www.libertybank.ge ✉ info@libertybank.ge 🗣 [skype libertybank.ge](https://www.skype.com/libertybank.ge)



იაპონელების ახალი „სიგიჟე“

ამომავალი მზის ქვეყნის ახალგაზრდობა ჭკუაზე არ არის ახალი და მეტად უჩვეულო დიზაინერული ტრენდის გამო. ეს ქვედაბოლო ჯიკარუა, რაც „მანათობელ ბოლოს“ ნიშნავს. იაპონური მოდის ამ ახალი ტენდენციის ავტორი დიზაინერი კიოუკი ამანოა. ქვედაბოლოს ჩაკერებული აქვს მანათობელი მასალა, რომლის ნყალობითაც ანათებს. აღსანიშნავია ისიც, რომ ასეთი „განათება“ საშუალებას იძლევა, კაბის პატრონის ფეხები საგულდაგულოდ დაათვალიეროთ.

ათასი დოლარი ერთ წუთში



ფილადელფიაში ტაქსის მძღოლმა, თითქმის ათასი დოლარი მიიღო კლიენტისგან, რომელმაც მისი მომსახურებით მხოლოდ ერთი წუთით ისარგებლა. მგზავრმა, რომელმაც მძღოლს მის ცხოვრებაზე გამოკითხა, მადლობა გადაუხადა სალონში სისუფთავისთვის. ამის შემდეგ კი გააჩერებინა მანქანა. მგზავრობისთვის, რომელიც ერთ წუთზე ცოტა მეტი გაგრძელდა, უცნობმა მამაკაცმა ოთხი დოლარი გადაიხადა, მაგრამ „ხურდად“ ტაქსის მძღოლს 990 დოლარი დაუტოვა. როცა გაოგნებული მძღოლი მგზავრს დაენია და შეცდომის შესახებ აუწყა, უცნობმა ქველმოქმედმა მას მხოლოდ ბედნიერი დღე უსურვა.



დიდი ქალაქები სასხობრებლად უპარბისი ბახსდება

ავსტრალიელი მეცნიერები იმ დასკვნამდე მივიდნენ, რომ მომავალში მეგაპოლისები საცხოვრებლად უვარგისი იქნება. XXIII საუკუნის ბოლოს, კლიმატური ცვლილებების გამო, ტენიანობა და ტემპერატურა მსოფლიოს უდიდეს ქალაქებში ისეთ ნიშნულს მიაღწევს, რომ ადამიანები ამ პირობებში, უბრალოდ, ვერ იარსებებენ. მკვლევარები მიიჩნევენ, რომ მოსკოვში, დელიში, სიდნეიში, რიო-დე-ჟანეიროსა და სხვა მსხვილ ქალაქებში ისეთი სიცხე და ტენიანობა იქნება, რომ ასეთ ატმოსფეროში სუნთქვა პრაქტიკულად შეუძლებელი გახდება. ხალხი იძულებული იქნება, საკუთარი საცხოვრებლები მიატოვოს. უნივერსიტეტის სწავლულებმა დასკვნები მსოფლიოში კლიმატური ცვლილებების სიჩქარესა და საშუალო წლიური ტემპერატურის ზრდის დინამიკის მიხედვით დადეს. მათი თქმით, ამ გაუსაძლისი პირობების დადგომამდე 300 წელი აღარც კი რჩება. მეცნიერები დასკვნებს კონკრეტული მაგალითებით ამყარებენ. მაგალითად მოჰყავთ 2003 წელი, როცა ზაფხულში ევროპაში ანომალური სიცხეების გამო, ათასობით ადამიანი დაიღუპა. მარტო იტალიაში მათმა რიცხვმა 4 ათასზე მეტი შეადგინა, საფრანგეთში, რომელიც ხვატისგან ყველაზე მეტად დაზარალდა, 13 ათასზე მეტი ადამიანი დაიღუპა.

ვერსია
მისამართი: ქ.თბილისი, სანკტ-პეტერბურგის ქ. 7.
e-mail: versiaprinti@yahoo.com www.versia.ge
UDC(უაპ)070.48:32(479.22)3-387

დაფუძნებული და მთავარი ოფისი
მაია ფურცელაძე (599) 62-88-77
პასუხისმგებელი ოფისი: ნინო ლურსმანაშვილი
მედიკონი: მაია მიშელაძე, ნინო კომახიძე,
გიორგი იაშვილი, მერაბ ბერიძე.
სტილისტი – ნინო ებანოიძე
დიზაინერი – გიორგი ლომსაძე
ტელ: 2942399



დაცულია საავტორო უფლებები.
რედაქციაში შემოსული
მასალები უკან არ ბრუნდება.
სტატიაში მოყვანილ ფაქტებსა
და ინფორმაციის სიზუსტეზე
პასუხს აგებს ავტორი. პრეტენზიის
შემთხვევაში დაგვიკავშირდით
14 დღის განმავლობაში.